FCKFC · BRØLET 31

VI RÅBER NÅR ANDRE TIER

PASCAL SIMPSON

ROY HODGSON

11 METER

TV 2 DON Ø

BLADUDVALG

Oplag 8.500 eks.
Bladudvalget ved dette nummer:
Flemming Lorenz
Henrik Nielsen
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Janni Niclasen
Jens Kongsgaard
Jes Gjedsted Hansen
Martin Kreisberg
Nikolaj Steen Møller
Sebastian Dorset
Fotograf:
Carl Redhead
Layout:
Martin Gjedde / M·5 design
Tryk: Kailow Tryk A/S
Forsidefoto: Carl Redhead
Ansvarshavende redaktør:
Martin Kreisberg
Frederiksborggade 48 B, 3. th.
1360 København K
Kreisberg@12move.dk
(alt vedr. artikler stiles til redaktørenen)
Korrektur:
Henrik Nielsen
Jes Gjedsted Hansen
Annoncer:
Tomas Kristensen
Tlf. nr.: Se under FCKFC
Rettigheder:
Eftertryk af artikler og billeder uden FCKFC's udtrykkelige tilladelse er både ondt og dumt.

F.C. København Fan Club:
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Tlf. 35432343
Mandag til fredag mellem
12.30 og 14.30.

Formand:
Tomas Kristensen
Næstformand:
Tanja Christensen
Kasserer:
Mads Nielsen
Ansv. De Unge Løver:
Marianne Wolter
Bestyrelsen består i øvrigt af :
Anders Larsen
Per G. Lauritsen
Jacob Knudsen

Indmeldelse i FCKFC kan ske på:
giro 177-1140
F.C. København fan Club
2100 København Ø
[Husk at skrive navn og ardresse på girokortet]

Medlemspriser årligt:
De Unge Løver, til og med 12 år: 75,-
Teenløver, fra 13 til og med 17 år: 100,-
FCK Fan Club, fra 18 til og med 66 år: 175,-
Medlemmer over 67 år: 100,-
E-mail: fckfc@fckfc.dk
Internetadresse: www.fckfc.dk

Deadline for annoncer og artikler til Brølet 32: Lørdag den 17. februar 2000.

Leder

Af redaktør
Martin Kreisberg
- det er ikke ham med slipset

Foto: Carl Redhead

Efter 30 udgaver af dette blad i A5 format sidder du nu med et magasin-format i hånden. Vi har i redaktionen en ambition om at lave et godt og interessant organ for fans af F.C. København. Dette kræver en frivillig indsats af dem, der brænder for at skrive og ikke mindst af ildsjælen Carl Redhead, hvis pegefinger efterhånden må være tyndslidt – respekt! Men Brølet er i første række et medlemsblad, hvor du kan henvende dig til andre FCKFC'er – så brug det.

I de næste fodbold-fattige måneder, vil vi alle sammen drømme om, at vi i foråret, sammen med spillere, trænere og ledere, vil få succes. Men vi bør også bruge vinterpausen til at tænke os om. For i dette efterår har vi været milevidt fra at leve op til det prædikat, som vi så godt kan lide at sole os i – at vi er Danmarks bedste fans. Vi nyder at blive kaldt Danmarks bedste fans, men ind i mellem må man stille spørgsmålstegn ved, om de andre klubbers fans per definition bare er nogle limsniffere eller fodsportsforenede lalleglade bonderøve.
For hvor dybt tænker vi over konsekvensen af vores opførelse på og udenfor stadion? Er vi kvalificerede til at stille spørgsmålstegn ved holdopstillingen? For er det os, der i vores arbejde med spillerne hver dag ser, hvad de har at byde på? Tænker vi langsigtet? Spørgsmålet er, om vi til tider har en øl for meget i hånden, eller om vi virkelig ønsker at svine vores egne spillere til?

Niels-Christian Holmstrøm har udtalt, at det dejlige ved fodbold er, at alle kan have en mening om spillet og kan diskutere det, samt at vi er kræsne fans, der vil vinde med stil. Ind imellem daler diskussionen blandt os bare ned på et alt for lavt plan. Ingen er hellig, og jeg vil gerne være den første til at indrømme, at jeg i årenes løb har forholdt mig meget kritisk til nogle af de dispositioner, der er blevet foretaget. Det skal der også være plads til, ligesom når vi diskuterer om "Blå" er en bedre film end "Hvid", eller om Zididada er det mest talentløse, der er set siden Europe. Men at forfølge enkelte af vores egne spillere er ovre i en anden boldgade og totalt uacceptabelt.

For et par år siden, hvor det sportsligt bestemt ikke foregik på et så kvalificeret niveau som i dag, var de tilråb, der fra nedre C gjaldede ud over parkens græstæppe, oftest præget af ironi og kærlighed.
Ingen regel uden undtagelser, og Karim Zaza har fortalt om, hvordan det prægede ham, at der blev klappet, når han greb en harmløs bold, efter en mindre heldig indsats kort forinden.
Denne opførsel er set igen i efterårssæsonen, hvor Pascal Simpson er blevet mødt af folkets krav om at få Brattbakk på banen, og senest i venskabskampen mod Rosenborg blev der piftet og buet, da Pascal varmede op. Det kalder jeg forfølgelse, og en sådan opførsel kan i sidste ende være medvirkende til, at de spillere, som skal være med til at sikre nye triumfer, mister deres selvtillid. Det er tilmed en forfølgelse af en spiller, man burde holde af, når man nu engang har valgt at holde med Byens Hold. Dybest set kunne man være grov at sige, at hvis man ikke kan lide at se på det, der foregår, kan man holde sig væk. Intet er nemmere.

De fleste af os har vores favoritspiller og en mening om, hvordan tingene burde være. Der går ikke en dag, uden at en tilfældig person foreslår, at klubben burde købe den og den spiller og dermed samtidig antyder, at så ville vi klare os meget bedre. Der er ingen grund til at diskutere, at David Beckham ville være en bedre løsning på højrekanten, end dem vi har set i efterårssæsonen. Men der er ingen garanti for, at han ville levere den samme vare, hvis han blev hentet til København.
Vi har set angribere score mange mål i deres tidligere klubber, men i det øjeblik, de er havnet hos os, er de gået i stå. Jeg tror ikke, at der er tale om, at en forbandelse hviler over klubben. Jeg tror heller ikke, at Pascal Simpson var blevet mødt med den negative kritik, hvis hans scoring mod Herfølge i Parken og hans frispilning af Zuma, der sendte bolden i nettet på Viborg Stadion, ikke begge var blevet annulleret for offside. Jeg ved til gengæld, at vi alle sammen ønsker at se F.C. København stryge til tops. Men så kræver det, at vi viser vores trænere og spillere respekt og accepterer den måde, de ønsker at spille fodbold på

På den anden side kan jeg ikke forstå, at man ikke som spiller og træner griner af de lalleglade, berusede fans, der en time efter kampen står på Carlsberg Corner og holder fest – og i den tilstand efterfølgende går hjem og løser holdets problemer på Sidelinien; et forum, hvor pressen nyder at lede efter krisestemning eller halve rygter, som dermed bliver en offentlig "sandhed".

Man kan spørge sig selv, om vi er klogere end dem, der er sat til at varetage vores klubs interesser bedst muligt? om klubben køber og sælger spillere for at genere os? og om ikke deres mål er at se F. C. København på førstepladsen. Det ved jeg, det er, men selvfølgelig skal vi blive ved med at stille kvalificerede spørgsmål og komme med analyser. Men personforfølgelse – det hører ikke hjemme blandt "Danmarks bedste fans".
Moralen bør derfor være, at vi tænker os om og ytrer vores utilfredshed - som måske burde være uforståenhed - på et hæderligt og sagligt plan og ikke bare kæfter op for at blive hørt.

FORMANDEN HAR ORDET

Efterårssæsonen 2000 er slut, og Superligaen er gået i dvale. Toppen af ligaen er utrolig tæt, og grænsen mellem en topplacering og en middelmådig placering er som følge deraf ganske lille.
Der er ingen grund til at komme med en større analyse af spillet og de faktorer, der kan være skyld i, at FCK halter en lille smule efter i toppen. Marginalerne er så små, at alt kan ændre sig, når Superligaen starter igen den 11. marts. Med en længere pause er der udsigt til, at holdet kan få den nødvendige hvile og forberedelse, således at vi for alvor kan få udbytte af de nye trænere og spillere, der såmænd allerede har tilført klubben megen ny energi, og tak for det.

År 2000 blev året, hvor vi langt om længe fik et nyt kæmpebanner, hvilket har været savnet længe. Banneret er måske ikke det største i Superligaen, men det er med garanti det pæneste. Banneret var temmelig dyrt og har som følge deraf lagt en lille dæmper på andre investeringer omkring udsmykning af Fan Club Afsnittet.
Kampudvalget har arbejdet som besat til alle FCK's kampe og prøvet at få det bedste ud af de midler, der har været til rådighed. Udvalget har masser af nye ideer på lager, og vi kan alle se frem til et spændende forår, når nogle af disse ideer bliver til virkelighed. Hvis du har en idé eller to eller lyst til at give et nap med i kampudvalget, så er du velkommen til at kontakte kontoret, der så vil bringe din idé videre.

I løbet af året er det også lykkedes os at indgå en del aftaler omkring medlemsfordele i forskellige butikker (se mere under Fan Club Facts). Det skal selvfølgelig understreges, at medlemskortet ikke er et "kontokort". Bestyrelsen ser gerne, at vi kan indgå så mange aftaler som muligt. Således at vi kan få luftet medlemskortet så ofte som muligt.

Til sidst vil jeg gerne takke alle for et godt år og samtidig ønske alle en rigtig god jul og et godt nytår. Især vil jeg gerne takke de mange frivillige, der har lagt et stort stykke arbejde i fanclubben.
Efteråret har i perioder vist ganske gode takter. Jeg tror og håber på, at vi alle kan se frem til en spændende og intens forårssæson i 2001. Når vi igen ses i Parken, er overdækningen forhåbentlig på plads.

Måske skulle jeg lige minde om, at FCKFC bliver 10 år i 2001, og selvfølgelig vil dette blive markeret hele året igennem med diverse happenings, tifos og fester.

FCK FOREVER

Tomas

Foto: Carl Readhead

Indhold 31

4 PASCAL SIMPSON INTERVIEW
6 EFTERÅRETS SYNDEBUK
10 LARS HØGH - ET FODBOLDLIV
11 CHEERLEADERS
12 ROY HODGSON
16 DE UNGE LØVER
18 TV 2 SPORTEN
22 DEN HÅRDE KERNE OG LAUGE
23 SANG OG WANNABEES
26 INDIMELLEM RYGER KÆDEN AF
30 HVAD ER 11 METER?

Da F.C. København i midten af august, ugen før købene af Jacob Laursen og Ståle Solbakken, hentede Pascal Simpson i norske Vålerenga, var det ikke bare et velkommen til klubbens første svensker, men i højere grad en opfyldelse af et meget stort ønske fra Roy Hodgson og Colin Toal om en stor og hovedspilsstærk angriber ved siden af Zuma eller Brattbakk.

Af Jens Kongsgaard

Efter en hæderlig debut i Midtjylland, sad en småskadet Pascal over det næste par kampe. Men siden hjemmebanedebuten mod OB den 17. september, er det stort set blevet til fuld spilletid i alle kampe - til manges undren og endnu fleres irritation! Specielt fra nedre C og "Sidelinien" har kritikken været urimelig hård efter en serie kampe, hvor hverken Pascal eller resten af holdet fungerede optimalt. Ikke desto mindre måtte den sympatiske svensker i den periode tage skraldet for stort set alle fejl begået af en F.C. København spiller, mens trænere samt med- og enkelte modspillere gentagne gange lovpriste Pascal og hans betydning for holdet.

Du har været udsat for megen kritik fra både medier og fans – har det påvirket dig?

– Det er aldrig sjovt at høre, når folk er utilfredse, men jeg har efterhånden vænnet mig til, at det går op og ned inden for fodboldverdenen. I fans vil vinde lige så meget som vi spillere, og når det så går mindre godt for holdet, er det vel helt almindeligt med lidt mislyde. Det er dog ikke noget, jeg tænker så meget over.

Har du tidligere været ude for en lignende kritik?

– Ja, i Norge var det lige sådan, men der var jeg godt nok heller ikke i optimal form, eftersom jeg var skadet en stor del af tiden.

Vi har flere gange i løbet af efteråret hørt dig og Roy udtale til "Løvetimen", at du endnu ikke var i 100 procent form. Overrasker det dig ikke på den baggrund, at du alligevel nærmest har været fast mand?

– Jeg tror, at jeg er rimelig vigtig for holdet, selv om jeg ikke er helt i topform, da vi jo ikke har andre af min type; stor og hovedspilsstærk "targetman" til at spille på toppen. Så på den baggrund undrer det mig ikke.

Føler du sig så ikke lidt for sikker på en plads på holdet?

– Man kan selvfølgelig aldrig være sikker på sin plads, og Roy vil heller aldrig udtage mig, hvis ikke han synes, jeg gør det godt til træning. Men jeg har da knoklet på det sidste par måneder.

Hvor meget bedre føler du, at du kan blive?

– Jeg har altid stillet rimelig høje krav til mig selv, måske også lidt for høje med tanke på, at jeg har været væk så længe, men jeg kan vel sige, at jeg mangler de sidste 10 procent, før det bliver rigtig godt. Med enkelte undtagelser synes jeg, at det går bedre og bedre, og heldigvis er Roy af samme opfattelse. Så må folk mene, hvad de vil.

Er din rolle på holdet måske lidt for usynlig, forstået på den måde, at der næsten udelukkende bliver fokuseret på dig som afslutter og mindre på din medvirken i opspillet og som chanceskaber?

– Det kan man vel egentlig godt sige. Selvfølgelig regner folk det for givet, at en angriber skal score mange mål, men jeg har aldrig lavet de der 15-20 mål pr. sæson. Til gengæld mener jeg, at jeg er en vigtig del af holdet, og min opgave er mere at skabe plads til de små hurtige folk i og med, at jeg som regel binder to modstandere. Forstår man sig på fodbold, bør man også se det som en helhed.

Vi har set et par kampe, hvor boldene nærmest konstant øses fra forsvarerne op mod dig. Hvad synes du om en sådan spillestil?

– Det skal ikke være vores spillestil, det skal være et alternativ. I de kampe, hvor spillet ikke har kørt, har det været nemt at sende de lange bolde frem mod mig, men når det bliver misbrugt, er det jo nemt for modstanderne at dæmme op for. Det bliver da også frustrerende for mig, men det er altså ikke sådan, vi vil spille.

Er Zuma den ideelle angrebsmakker til dig?

– Zuma havde en fantastisk periode, da jeg kom til klubben, men den seneste måned har han været lidt nede. Kunne jeg vælge lige nu (medio november), ville jeg foretrække Brattbakk på toppen, da han nok mere er en typisk afslutter end Zuma, og så ellers udnytte Zumas teknik og hurtighed på højrekanten.

Begrænser det ikke holdets angrebsmuligheder med en stor og en lille spiller oppe foran, bliver man ikke hurtigt låst fast i en bestemt spillestil?

– Nej, jeg tror, det er det optimale på den måde. Det giver flere variationer, og det er nok mere med to ens typer, mulighederne begrænses. Det siger jeg selvfølgelig ikke, fordi jeg er stor, men fordi jeg rent faktisk mener det."

Da 29-årige Pascal kom til klubben, var det med et mindre vellykket ophold i Vålerenga bag sig. En del skader gjorde de to år i Norge svære, hvilket han heller ikke har lagt skjul på. Derfor så han det som en oplagt chance for at starte på en frisk, da F.C. København kontaktede ham på opfordring fra assistenttræner Colin Toal, der kendte til Pascal fra sin tid som træner i Norrköping.

Havde du slet ingen betænkeligheder ved at skifte til en ny klub efter din skadesperiode?

– Nej, slet ikke. Jeg trængte til en ny start og til at bevise, at jeg kan spille fodbold. Det var vigtigt for mig at komme væk fra Norge.

Hvor meget kendte du til klubben?

– Ikke meget. Jeg forstod, det var en storklub efter danske forhold, men det var også alt, hvad jeg vidste.

Hvad er dit indtryk af F.C. København, efter de tre første måneder?

– Sammenlignet med Vålerenga er der et meget større potentiale i klubben her. Alt fungerer professionelt. Stadion, træningsanlæg og alle andre faciliteter er helt i top, og med den spillertrup vi har, kan vi nå langt med lidt tålmodighed det første år."

Du er vel klar over, at det potentiale har været her nogle år efterhånden, men at der igennem længere tid har hvilet en eller anden "forbandelse" over klubben?

– Jo tak, det har jeg hørt, men så meget desto bedre vil det være at bidrage til at få os ud af den forbandelse."

Inden Pascal tog til Vålerenga, blev det til syv sæsoner i den svenske storklub AIK Stockholm, hvor det absolutte højdepunkt var UEFA Cup-møderne med Barcelona. Bl.a. takket være Pascal Simpson-scoring i begge

opgør var svenskerne meget tæt på at sende storholdet ud af turneringen. En overgang blev han dog brugt som midtforsvarer, hvilket efter sigende gik ganske fornuftigt.

Hvilke evner er det, der gør, at du både kan bruges fremme og tilbage?

– Årsagen til, at jeg spillede en halvsæson i forsvaret i AIK, var, at vi på det tidspunkt havde mange langtidsskadede forsvarere. Træneren ville prøve mig i forsvaret, og i de 10 kampe jeg spillede der, tabte vi ikke. Jeg tror da også godt, at jeg vil kunne gøre det fornuftigt i F.C. Københavns forsvar, selv om jeg nu ikke regner med at få chancen.

Kan du mærke, at der er et, efter danske forhold, stort pres på F.C. København?

– Det er ganske tydeligt, at der er store forventninger til holdet, men det er også sådan, det skal være med en storklub. Presset skal være med til at gøre os bedre, og det er fint med den interesse."

Hvordan ser du holdets muligheder for resten af sæsonen?

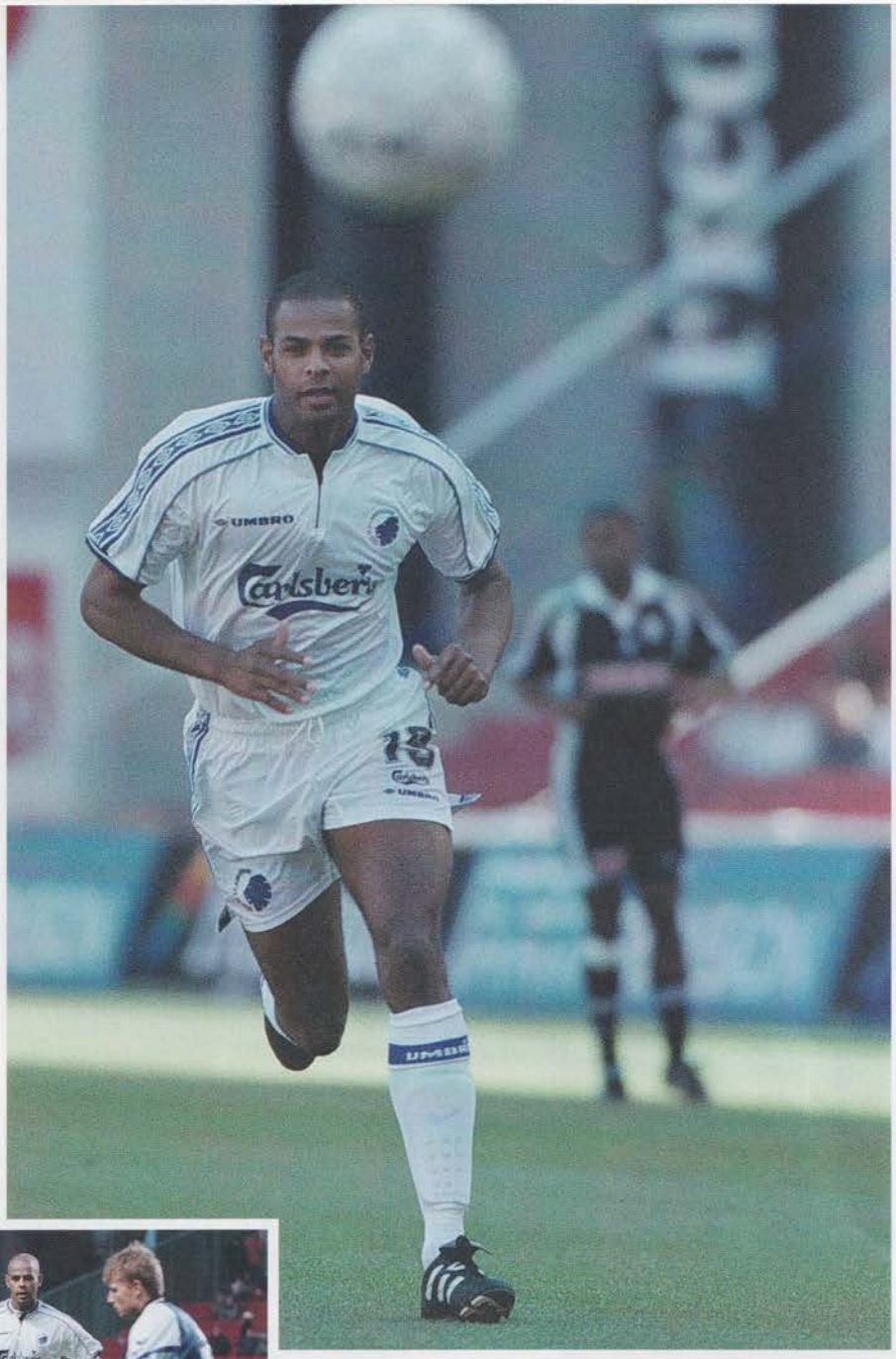
– Som sagt er der et stort potentiale i os. Der er ikke noget hold i Superligaen, vi ikke kan slå. Med en god start på forårssæsonen er vi helt sikkert med i top 3, og for mig personligt handler det hele tiden om at blive endnu bedre."

Hvad mangler F.C. København for at blive dansk mester og for at kunne klare sig internationalt?

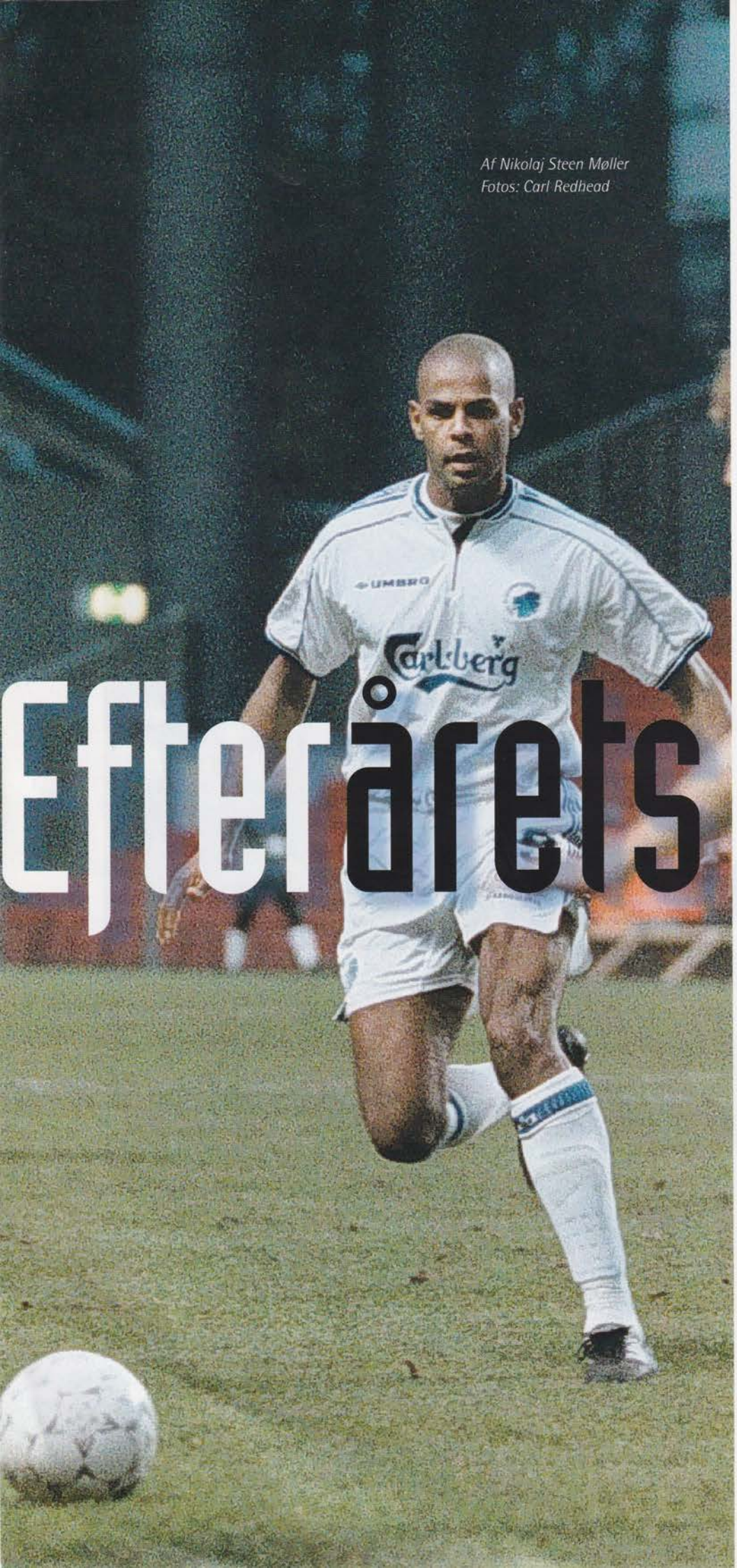
– Det er et svært spørgsmål, og jeg ved egentlig ikke, om vi mangler noget. Vi har et godt hold og har trods alt kun tabt en enkelt ligakamp i tre måneder. Selvfølgelig kunne vi have gjort det bedre, men med fire nye stamspillere, inklusive Rune i målet, vil det tage nogen tid, før det bliver rigtig godt.

Pascal afslutter med at lufte sin begejstring for Danmark og danskerne generelt. Han og kæresten gennem seks år er virkelig faldet til i lejligheden i Gentofte, og selv om det ikke bliver til så megen golf, nyder Pascal tilværelsen i Danmark. Juleferien skal bl.a. bruges på en 14 dages ferie i Thailand, og så skal der ellers trænes benhårdt fra nytår.

Fotos: Carl Readhead

Forstår man fodbold, ser man det som en helhed

Efter årets synd

Af Nikolaj Steen Møller
Fotos: Carl Redhead

IPSWICH FIK I 1995 EN UNG FYR OP FRA DERES UNGDOMSPROGRAM, NEMLIG JAMIE SCOWCROFT. HAN VAR U/21-LANDSHOLDSSPILLER, FYSISK STÆRK OG MEGET HØJ. EN GOD TARGETMAN FOR EN LILLE HURTIG SPILLER SOM DAVID JOHNSON, DET STORE NAVN I IPSWICH GENNEM DE SENESTE ÅR. UDENFOR STADION KUNNE MAN EFTER ET PAR ÅR SE LØBESEDLER DELT UD MED SLOGANET SCOWCROFT OFF.

Fansene var bestemt ikke imponerede over Jamies arbejdsrate, han så endda sommetider lidt doven og klodset ud, og heller ikke over hans målhøst: 19 i 90 kampe. Inde på stadion, på hjemmeholdets Nordtribune, var der desuden et afsnit af fans, der konsekvent var på nakken af spilleren. Samtidig forsvarede en anden klynge fans ham, koste hvad det ville, til anti-Scowcroft-lobbyens umådelige irritation. Man kunne finde Jamies kritikere nederst på tribunen i færd med at forlange Scowcrofts rival, den hurtige angriber og publikumsfavorit Alex Mathie, på banen. Scowcroft fik et hvil, og hans kritikere var glade, indtil Mathie ikke havde scoret i fem kampe i træk, og Scowcroft igen blev udtaget til startopstillingen. Og da han så endda scorede, kom råbene "There's only one Jamie Scowcroft" oppe fra den øverste del af tribunen - udelukkende for at mobbe kritikerne, der vendte sig og var klar til at indlede det mest bizarre slagsmål i fodboldhistorien, indtil fornuften trods alt sejrede.

POINTEN

Er det forholdsvis klart, hvor jeg vil hen med denne historie? Det burde det være. Upopulær spiller, som er fast mand. Targetman, ikke særligt hurtig. Mange kritikere, men også loyale

Pascal Simpson når som regel højest i enhver luftduel...

forsvarere. Scorer relativt få mål og ser kejtet ud. Publikumsfavorit sidder på bænken. Hvis tiøren ikke er faldet, kan jeg ikke hjælpe på anden måde end at sige, at det kunne have været skrevet om Pascal Simpson bortset fra, at Nedre C endnu ikke har placeret sig i bestemte grupper, der er pro- eller anti-Pagge. Men rundt om på tribunen kunne man i efterårets kampe opleve fans, der stod og snerrede ad hinanden i uenighed om Simpsons kvaliteter, og det var direkte pinligt.

Det pinlige er ikke, at der er en bestemt spiller, der ikke er populær, for sådan har det altid været. Pr. tradition har F.C. København stort set altid haft spillere, som har haft publikum på nakken. Jeg nævner i flæng Jørgen Juul, Brian Rasmussen, Morten Falch, Carsten V., Aki Hyryläinen og Peter Møller. Og af dem, vi har ansat nu, har der været lange perioder, hvor Michael Mio, Kim Madsen, David Nielsen, Karim Zaza, Thomas Thorninger og såmænd også Todi Jónsson er blevet gennemheglet.

ebuk

For to år siden, da han hamrede bolden over mål mod Chelsea, ville de fleste gerne have Todi hen, hvor peberet gror. Peter Christiansen havde indtil Rosenborg-kampen ikke sparket til en bold i mere end et halvt år, og han blev rakket ned alligevel.

Samtidig har vi haft bl.a. Prunier, Goldbæk, Tobiasen, tvillingerne, og selvfølgelig lørn Uldbjerg - samt nu Svensson, Ståle og Zuma, hvis prutter nærmest lugter af parfume, og som ikke har kunnet sætte en fod forkert, og hvis dårlige præstationer gik i glemmebogen med det samme. Det er ikke noget, der er enestående for os, man finder det alle steder (husk bare på Mattias Jonson - i foråret blev han slagtet af Brøndbys fans, og nu er alle vilde med ham).

Nu er det Lønstrup og Pascal, der er under pres, og det er ikke min holdning på nogen måde, at det er en dårlig ting, hvis spillerne er under pres, eller at de skal forvente at bæres på hænder og fødder. Det er i orden, at holdet ved, at der forventes meget af dem, og at det forpligter at ligge i toppen og have så mange fans, der kommer hver gang.

Men derfor er det altså ikke forbudt at slå øjnene op en gang imellem og se, hvad der foregår. Hvis man mener, at Løns og Pascal har været blandt vores dårligste spillere i den seneste tid, har man brug for konsultation hos lægen i det store hus oppe ved Farum. Og i øvrigt er der ingen spillere, der kun spiller godt, og ingen der kun spiller dårligt.

Syndebuk for nedture

Der har været kampe som den mod Silkeborg og den mod Brøndby, hvor holdet har fejlet. Spillet fungerede ikke, og vi røg ud af pokalen og missede en hjemmesejr efter meget tynde indsatser. Holdet faldt for langt tilbage og satsede så konsekvent på høje bolde op i hovedet på Pascal. Men var det Pascal, der lossede dem derop? Nix. Og var det Pascal, der lå 40 meter tilbage og ikke var i stand til at samle de vundne bolde op? Heller ikke.

Hvorfor, Nedre C for eksempel vælger at hylde Ståle Solbakken efter en habil afbrænder, men stadig står og snerrer ad Pascal, selv om det var ham, der spillede Ståle fri med en perfekt aflevering, er bizart, men sådan er det, og sådan er jeg bange for, at det altid kommer til at være med Pascal Simpson. Han bliver ingen publikumsfavorit i Parken, han bliver ikke elsket, og bliver det ved med at gå som i efteråret, bliver han ikke engang tolereret.

Man kunne se krisetegnene lige fra, da Pascal blev købt. Han var ikke lige, hvad man havde håbet på i en tid, hvor skaderne blev flere og flere, og der var meldinger fra Vålerenga om, at han havde været en slem fiasko deroppe. Manden er blevet hakket på, før han spillede sin første kamp. Hans gode indsatser er blevet mødt med skuldertræk, og der er blevet skreget højt af hans fejl. Mod AGF scorede han og måtte nærmest undskylde for, at hans hovedstød ikke var hårdere, og at det så tilfældigt ud. Okay, men så må kritikerne vise, hvordan man gør det bedre, når man har to AGF'ere hængende på ryggen. Den gik ind, gjorde den ikke?

I Brøndby spillede Pascal en glimrende kamp, og han gav Per Nielsen ekstremt store problemer i luften. Han vandt de første fem nærkampe og fik spillet den videre til generel mangel på interesse. Hans sjette indsats var en fejlaflevering, og straks kom der et forarget brøl fra Københavns fans på endetribunen. Og det er det, der irriterer mig - at det er så gennemført inkonsekvent med den kritik, Pascal bliver udsat for.

Fortsættes s. 8

Det er usagligt, og mens det er helt forståeligt, hvis man er modstander af en norsk spillestil med lange bolde, så er det urimeligt at lade det gå ud over Simpson, der kun gør sit arbejde. Og oven i købet gør det godt, især som ny mand. Mod Brøndby og Silkeborg spillede han godt, og mod Herfølge var han glimrende og burde, hvis ikke linievogteren havde været stæreblind, have været matchvinder med to mål. Mod AB var det ikke imponerende, men det tror da også pokker med den selvtillid, han må have haft, vel vidende at skulle han lave det mindste galt, ville han igen blive kritiseret.

Pagges advokat

Så derfor finder jeg mig selv, sammen med nogle tro allierede, som Pascals forsvarer på tribunen; advokaten, der skal stå at forsvare hver eneste ting, han gør. Det er ikke noget, jeg har lyst til, for jeg har ikke noget personligt kendskab til ham ud over at have mødt ham og hørt ham i radioen, og at synes, at han er en flink fyr. Jeg har ingen interesse i, at han klarer sig særlig godt eller særlig dårligt her i København, udover den interesse jeg som fan har i, at alle vores spillere klarer sig godt. Den primære grund til, at jeg gør meget ud af at forsvare, ham er den simple, at jeg, altså har ondt af ham. Han er allerede på en lille snes kampe blevet syndebuk for holdets svage præstationer. Men han har stadig scoret to mål, reelt tre, og både skabt og haft chancer. Han har desuden brændt en rigtig god del chancer, han har lavet fejalfleveringer, og jeg ville være fuld af løgn, hvis jeg sagde, at han havde gjort det perfekt og pletfrit. Men at han ene mand, eller at han sammen med Løns, skulle være skyld i vores problemer er helt absurd. Og at han har været vores dårligste mand i oktober og november er endnu mere forkert.

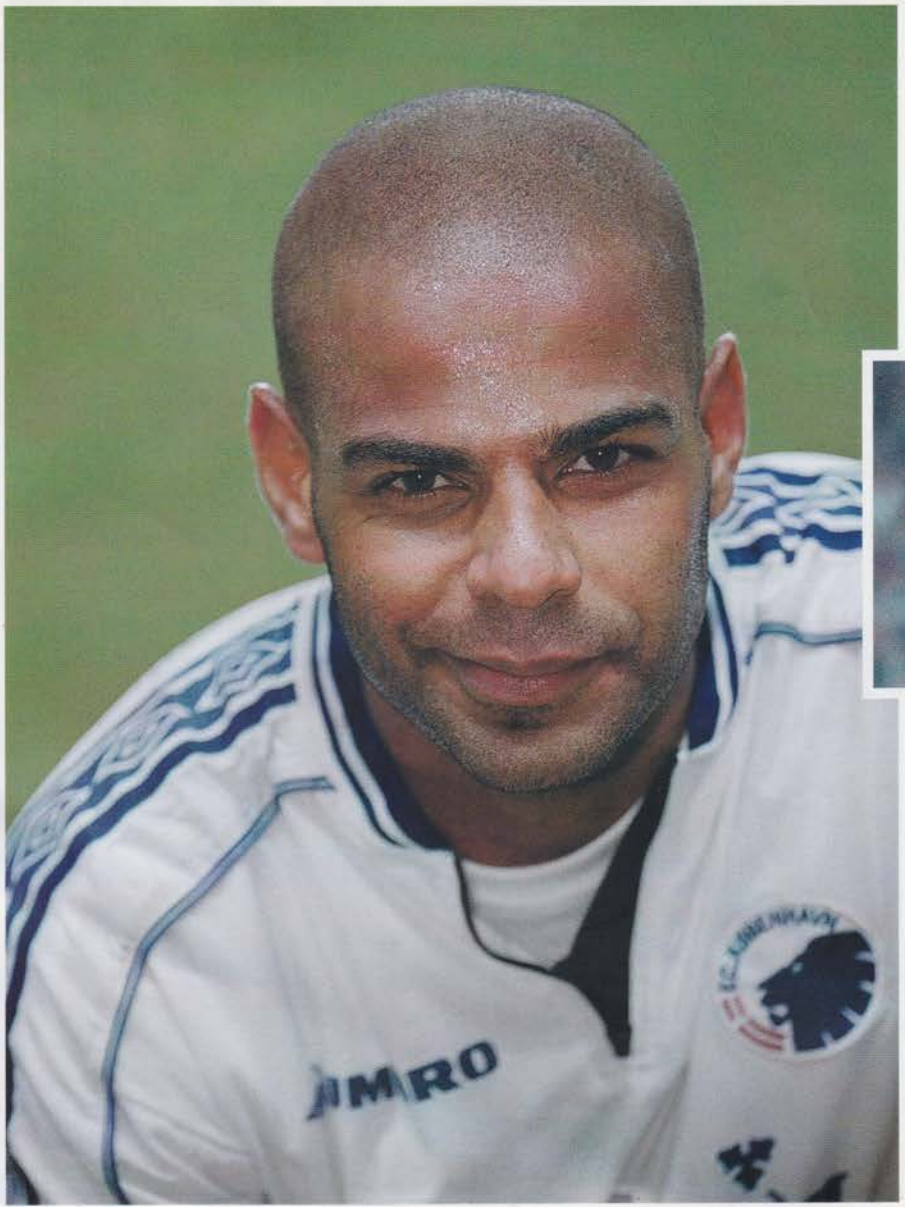
Derfor – hvis man ikke bryder sig om høje spillere, som ikke er lynhurtige, så ignorér ham dog, men hvis man seriøst mener, at det er Pascal Simpsons skyld, at vi havde en længere periode uden sejre, så må man komme tilbage i kontakt med virkeligheden.

At der synges "Brattbakk på banen", kan der i øvrigt ikke siges noget til i sig selv. Men hører man ordentligt efter på tribunen, er der ingen tvivl om den underliggende betydning af det, for magen til bitching og brok, som det, der var af Simpson, har man ikke hørt siden det blev forlangt, at Todi skulle sendes tilbage til en færøsk fiskefabrik (hvilket ikke havde været nogen særlig genial beslutning, ret beset).

På samme måde kan man sige, at da vi spillede mod Silkeborg i pokalsemien 1997 var råbet "Ulle på banen" en opfordring til at sætte Uldbjerg ind. Det, der var meningen, var dog først og fremmest at få C.V. pillet ud. Man er jo ikke helt tungnem. I Gladsaxe kom det allerede efter Pagges første fejlaflevering, fem minutter inde i kampen. Så tror pokker, at det er svært at ramme medspillerne.

Til slut skal det nævnes, at Jamie Scowcroft stadig er i Ipswich, og at han stadig ikke er nogen afholdt spiller på tribunerne. Jeg håber, at Pascal også bliver længe i København og bliver en gevinst, men jeg håber ikke, at det bliver med den konsekvens, at Nedre C ryger i totterne på hinanden bare hans navn nævnes.

Denne artikel er en redigeret udgave af den, der blev bragt på Copenhagen Fathers' hjemmeside www.cf.dk under punktet Stamværtshuset.

ANKELSOKKER, BH'ER,
CYKELSHORTS, DAMETRUSSER,
ELEFANTHUER, F(K-TRØJER,
G-STRENGE, HANDSKER,
INDIANERDRAGTER, JEANS,
KARKLUDE, LAGNER,
MORGENKÅBER, NATTØJ,
OSV...

WWW.MIELE.DK

Miele

PROFESSIONAL

VASKER ALT FRA A TIL Z - SÅ SELV ET BARN KAN FORSTÅ DET

MIELE A/S · ERHVERVSVEJ 2 · 2600 GLOSTRUP · TLF.: 43 27 11 00 · FAX: 43 27 15 09 · WWW.MIELE.DK

Vi kender det alle sammen. En rekord er så bemærkelsesværdig, at vi ikke i vores vildeste fantasi kan forestille os, at den bliver tangeret eller endog overgået inden for en overskuelig årrække. I atletik, svømning, tilskuerantal til fodboldkampe eller sågar transferpriser på fodboldspillere sker det med jævne mellemrum, at rekorderne - uanset hvor fantastiske de er - bliver slået. Derfor er jeg personligt holdt op med at erklære rekorder eller præstationer for uovertrufne - næsten. For med Lars Høghs 817 førsteholdskampe i dansk topfodbold tør jeg godt vove pelsen.

Lars Høgh - et fodboldliv

Af Flemming Lorenz

Foto: Carl Redhead

Den aktive fodboldkarriere er forbi for sympatiske Lars Høghs vedkommende, og det har han valgt at krone med en bog. Højtravende, filosofiske refleksioner over karrierens højdepunkter indeholder den ikke. Derimod er tonen oprigtig og tillidsvækkende. Og som det ofte er tilfældet med erindringsbøger, indeholder den et par spændende afsløringer. Ikke om modstandere og klubkammerater, men primært om Lars Høgh selv.

Vi bliver indledningsvis præsenteret for følgende selvransagende udsagn: "Denne 'nej, så god er jeg altså heller ikke-følelse' har fulgt mig hele mit fodboldliv, på godt og ondt." Udsagnet illustrerer på bedste vis den ærlige tone i bogen. Eller som han konstaterer i forbindelse med formiddagsbladenes karaktergivning af de enkelte spillere: "Karaktergivning i bladene må virkelig være noget, der sælger, men den kan for spilleren være en stor belastning. Mange fodboldspillere siger, at disse bedømmelser ikke påvirker dem, og at de overhovedet ikke ser dem. Jeg har garanteret selv på et tidspunkt sagt sådan. Men det er altså bare ikke sandt."

Som når et fodboldhold "lader bolden gøre arbejdet", vil jeg præsentere et uddrag fra bogen, der illustrerer, at Lars Høgh ikke kan have kedet sig nævneværdigt under kampene. Eller måske fandt følgende episode sted før tidspunktet, hvor Lars Høgh - efter eget udsagn - "blev seriøs":

"Ronald (Stelmer, red.) og jeg havde fået den vane, at vi skulle fortælle hinanden en vittighed pr. kamp. Vel at mærke i kampen. Dette kunne lade sig gøre, fordi Ronald sparkede alle målspark, og vi i den situation brugte tiden til at fortælle dagens vittighed. Ronald fik et af sine få gule kort under udførelsen af et målspark på Nykøbing Stadion mod B1901. Vi vandt vistnok kampen, men da pointen i Ronalds vittighed trak ud, tog vi os alt for megen tid, og dommeren gav derfor gult. Dette blev mellem Ronald og mig."

Siden Lars Høghs debut for OB d. 18. september 1977 har han og klubkammeraterne som bekendt fejret bemærkelsesværdige triumfer, kulminerende med sejren over Real Madrid. Dette og andre tilsvarende højdepunkter er tilstrækkelig intenst beskrevet, således at læseren sidder tilbage med en let stigende puls, som ellers kun er forbeholdt "realtime audience".

Træneren dengang hed i øvrigt Kim Brink, om hvem Lars Høgh skriver: "Han skal have et kapitel for sig selv. Han er et kapitel for sig selv." Desuden får Kim Brink også prædikatet "distræt fodboldprofessor", der - til trods for at være revet ud af sammenhængen - nok er ganske betegnende for vor tidligere cheftræner. Lars Høgh fremhæver derudover Kim Brinks åbenlyse talent for ungdomsarbejdet.

I sin bog underbygger Lars Høgh i øvrigt påstanden om, at de besøgende hold i Parken er ekstra sat op: "Vores første kamp i det nye år skulle spilles i Idrætsparken mod KB. Jeg har aldrig set det som en fordel for KB at have hjemmebane i nationalarenaen - tværtimod. Alle hold er sat op, når der skal spilles dér, hvor de bedste har spillet. Bare turen ned ad den alt for smalle vindeltrappe til banen giver en fornemmelse af - med lidt hjælp fra fantasien - at man er landsholdsspiller." Til gengæld er jeg ikke sikker på, at han har ret, når han konstaterer, at der blev solgt for fem millioner kroner Brian Laudrup-trøjer i tidernes morgen. Eller også er forholdet mellem de 10.000 solgte Brian Laudrup trøjer på den ene side og de tre tilstedeværende Laudrup-trøjer om søndagen på den anden side - med eller uden tape - netop et udtryk for Brian Laudrups popularitet i F. C. København.

Selv om bogen, som nævnt indledningsvis, ikke er tankevækkende dyb, er det en fodboldbog over gennemsnittet. Lars Høgh beviser, med et konkret forslag til tacklingen af problemerne i Vollsmose som eksempel, at han evner at tænke i større sammenhænge. De ærlige, men respektfulde fortællinger fra de mange rejser og andre spændende oplevelser med fodbolden er interessante for de fleste.

Om sin sidste arbejdsdag som målmand skriver Lars Høgh, at "der var mange, der kiggede efter tårerne, men for mig var det en festdag" og runder sin bog af med den sammenfattende sætning: "Presset er lettet, og verden ligger åben."

Nogle vælger at skrive erindringsbøger og sælge dem ved at udlevere gamle kolleger eller modstandere, hvad enten vi taler politik, sport eller noget helt tredje. Om Lars Høgh er der kun tilbage at konstatere, at han udelukkende sælger sig selv. Det gør han til gengæld forbilledligt.

Lars Høgh: Et fodboldliv
Forlaget Cicero, 194 sider, kr. 249,-

Støv Pompon'erne af!

KOMMENTAR AF
HILDA FRO PRINS KLØVEDAL JENSEN
FOTOS: CARL REDHEAD

Det er kun få år siden, at F.C. København tog sit første skridt ind i cheerleadingens verden. En amerikansk livsstil overført til blåfrosne danske pigelår og baller. Jeg har altid haft et sært ambivalent forhold til konceptet cheerleaders - det strider imod mine medfødte kønsrolle-ærgrelser.

Jeg har efterhånden indtaget et mandschauvinistisk livssyn på lægterne i Parken, hvilket måske kan siges at være sørgeligt, men i fodboldmiljøet nødvendigt. Det forklares nemmest ved, at jeg som fanatisk fan altid har haft travlt med at forsvare min klub mod enhver form for hån eller kritik. Der eksisterer altså en skarp konkurrenceånd i mig - som i enhver anden fodboldfan. Jeg vil have, at min klub er bedre end de andre, også når det kommer til faciliteter, underholdning og format. Netop derfor er det, at jeg vil slå et slag for bedre cheerleading, men jeg vil gerne slå fast, at dette er mere en opfordring end en klage!Da vores cheerleaders første gang trådte deres sportssko på grønsværen i Parken, følte jeg en blanding af skam og fryd. Det var i sandhed en mærkelig fornemmelse. Jeg skammede mig som pige og måske også lidt som dansker, men jeg frydede mig, da jeg så, hvor professionelle de var - FCKs Cheerleaders. De var så sandelig noget andet end de hvalpede teenagetumlinger fra Vestegnen, der ambitiøst vred deres umodne lemmer i anstrengte og uimponerende mini-menneske-pyramider. De var sandelig også noget andet end Lyngbys umoderne tamburkorps, der ca. 17 gange om året måtte stå igennem ti lange minutter med tarvelige tilråb, uden at bukke under for massernes ubeskedne krav: Show your tits for the lads!

Næ, københavnernes nye underholdningsindslag var der mere format over. De var dansere, ikke lokale gymnaster, og de havde nerven til at være ekstra frække og var fulde af en næsten bestialsk energi, der ikke er set stærkere hos Stripperkongens Piger (uden sammenligning i øvrigt).

Steen O.G., manden bag det nye tiltag, fik en benovet tanke med på vejen, til trods for egen slet skjulte ærgrelse over gentagne afslag om selvsamme koncept. Tidligere direktioner i klubben mente, at det var spild af penge. Jeg havde indhentet tilbud hos de dygtigste piger fra Helen Dohlmanns Danseteater og slæbte dem sågar med til møde med tidligere marketingchef Kim Gøllnitz, men uden held.

Da jeg sidste år rejste til Manchester, efterlod jeg en sportsmæssigt noget haltende klub bag mig. Halvanden sæson efter er jeg nu vendt tilbage til nye tider og sportslige tiltag, og det ser rigtig lovende ud. Men hvad ser jeg på grønsværen før kampen og i halvlegen? Hvor er vores energiske, frække forgangskvinder for dansk cheerleading blevet af? Ikke længere den fandenivoldske opstemmende "Firestarter" med Prodigy, men flad popmusik, og piger der ser yngre ud end nogensinde før - og sikkert også er nogle rigtig søde piger - men fuldstændigt uden den nerve og gnist, der brændte under fødderne på det gamle FCK-dansecrew.

Det er som om, vi er gået fra Mercedes til bycykel, og med mine tidligere omtalte dilemmafyldte betragtninger som pige in mente, var det faktisk kun det professionelle islæt, der gjorde det muligt for mig at acceptere cheerleadernes tilstedeværelse. Hvis det skal være pinligt at se på, så vil jeg hellere være foruden.
Jeg ved ikke i hvilken retning, jeg skal pege min finger. Spørgsmålet er, om det er pigerne, der mangler erfaring, eller om der fra klubbens side ikke gives de rigtige rammer?

Roy Hodgson

Af Nikolaj Steen Møller / Fotos: Carl Redhead

Et par dage efter 4-0-sejren over Haderslev mødte vi cheftræner Roy Hodgson på KB's anlæg. Her fortæller han åbenhjertigt om efterårssæsonen, dommerne, spillerkritikken og professionalisme i Danmark – blandt meget andet.

Nu er den sidste superligakamp i 2000 spillet – hvordan ser du status for denne halve sæson, hvor du har været træner?

– Den har været god. Jeg synes, den blev lidt skæmmet af den uheldige begyndelse, hvad angår pointhøsten. Vi spillede faktisk vældig godt i de første fem kampe, og de tre kampe vi tabte mod Lyngby, AGF og Midtjylland, skulle vi ærlig talt alle have vundet temmelig let. Men det gjorde vi ikke, og som resultat deraf fik vi fire point i de første fem kampe og lå til nedrykning, otte-ni point efter topholdene i ligaen. Det så ikke så godt ud, når der kun er 18 kampe i halvsæsonen. Men i de næste 13 kampe gjorde spillerne det strålende; vi tog 26 point, tabte kun en ligakamp i perioden fra 21. august til sidst i november, så spillerne har gjort alt, hvad vi kunne forvente af dem i den periode. Og at være tre point bag førerholdet er noget, jeg med glæde havde taget imod på vej tilbage fra Midtjylland efter vores 1-0-nederlag, da vi kun lå fire point over Haderslev.

Er du overrasket over at selv om vi kun er tre point bag Brøndby, er der stadig tre hold mellem os og dem?

– Nej, egentlig ikke. Så tæt er ligaen, og de andre hold er også rimeligt gode. Brøndby havde chancen for at tage en klar føring, men hvad angår de andre hold, er det sidste kamp, der har bestemt positionen. Vi gjorde vores pligt mod Haderslev, men det gjorde Viborg, Silkeborg og Lyngby desværre også. Måske havde vi med andre resultater ligget på andenpladsen, men det spiller ikke nogen rolle om man er nummer to, tre point efter førerholdet, eller nummer fem, tre point efter. Reelt er vi kun halvvejs, og det er kun mere interessant, fordi der er en lang pause nu. Det er alligevel den 33. kamp, der bestemmer hvem der er nr. 1 og hvem der er nr. 5.
I de fleste ligaer er det så tæt, som det er her, især i Frankrig er det meget lige i toppen. I Tyskland, Italien og Holland ligeså, mens der er klare førerhold i Portugal og England. Jeg mener, at det er blevet meget mere almindeligt for topholdene at danne en lille indbyrdes konkurrence, og det samme gælder for bundholdene, som tilfældet er i Superligaen. Tilfældet, hvor et hold stormer afsted, er blevet en undtagelse.
Så det er en art styrke for Superligaen, at der ikke er ét hold, der har kunnet trække fra resten, selv om jeg tror, at der er to-tre klubber i ligaen, der har potentialet til det, hvis de kan få en række gode resultater. Vi er et af de hold, men vi skød os selv i foden ved kun at tage fire point fra de første fem kampe. Hvis vi havde taget ti point, to i snit, hvilket vi har taget siden, ville vi føre ligaen med tre point. Det har vi siden måttet rette op på.

Ser du det som ligaens fremtid, at der er to-tre hold der dominerer år ud og år ind?

– Ja. Det ser man efterhånden i alle lande, og det er et faktum nu, at de stærke bliver stærkere, og de rige bliver rigere – mens de svage bliver svagere og de fattige fattigere. Det er en kendsgerning i fodboldlivet, og alle steder ser man klubber, der er nødt til at sælge spillere for at overleve, og det passer de rige klubber, der kan håndplukke spillerne.
Som man ser i Norge, hvor Rosenborg tager alle spillere, de vil have...
Det kunne også blive tilfældet her. Hvis vi ville, kunne Brøndby og vi selv mere eller mindre ødelægge ligaen ved at betale store summer af penge for spillere. Hvis vi gjorde det, ville det betyde at vi ville svække vores modstandere og til sidst drive transfersummerne op til et stadie, hvor ingen har råd til at købe spillere. Det virker som om, der er en indforstået holdning her i Danmark om at spille fair, men hvis det kom til et punkt, hvor en klub sagde: "Vi vil have spillere, vi har masser af penge – vi byder ti millioner", så ville den næste koste 11 millioner og videre op. Og det ville betyde, at kun to klubber i landet ville have råd til at købe.

Du blev i B.T. citeret for at sige, at professionelle fodboldklubber ikke skal være hyggeklubber (et forsøg på at oversætte det engelske 'social centres', som ikke betyder 'socialcentre' i betydningen velfærdsinstitutioner – red.) – en udtalelse, der vakte opsigt i Danmark...

– Nej, professionelle klubber er ikke hyggeklubber. Det er ikke en kontroversiel holdning – det er et simpelt faktum. Man kan ikke på den ene side tale om andre ligaer og klubber i Tyskland, Italien, Frankrig, Holland og samtidig blive overrasket, når en professionel træner, som også er klar til at foretage den sammenligning, siger, at en klub ikke er et hyggeområde.

Arsenal eller Juventus er på ingen måde foreninger med sociale formål. Man kan ikke arbejde som fodboldklub på højeste niveau, hvis man er interesseret i at éns klubmedlemmer har adgang til kantinen og otteårige adgang til fodboldbanerne på samme vilkår, som man selv har.

Det overraskende var vel, at det var noget nyt, at en træner i en dansk klub sagde dette?

– Jeg ved ikke, hvordan man har set på det før, men for mig var det en ganske åbenlys ting at sige, for jeg blev spurgt om hvordan dansk fodbold kan bevæge sig fremad, og det kan den ved at udvikle den professionalisme, som superligaen har bragt med sig, ved at øge sponsor- og tv-indtægter og ved at promovere spillet, som TV3 gør udmærket lige nu. Vi er på rette spor, men det betyder, at fodbolden vil forandre sig, og at de professionelle klubber vil blive mere professionelle, og eliten blive fjernet fra bredden.

Er det et problem for ligaen, hvis klubber som f.eks. Viborg og Haderslev ikke vil slippe deres klubliv?

– Nej, det er et problem for klubberne, hvis de vil konkurrere med klubber som Brøndby og os – i øjeblikket er Silkeborg og Viborg over os i ligaen, og hvis de vil blive der, må de følge med os, hvis vi bliver mere professionelle. Eller acceptere, at klubber som bliver mere professionelle og mindre sociale, og som er interesserede i at vinde titler og klare sig godt i Europa, vil trække fra dem, som forbliver i den gamle danske facon.

Fansene – har været noget på nakken af holdet i nogle kampe mod slutningen af sæsonen. Hvordan ser du den kritik, der især har været af Pascal Simpson?

– Kritikken af Simpson har været uretfærdig; ikke i hans sidste kamp og i hans debut, hvor han ikke spillede godt, men i de kampe hvor han gjorde det udmærket. Nogle folk har åbenbart haft en dagsorden om at gå til kampene for at se ham spille dårligt i stedet for blot at se ham spille, men det er der ikke noget nyt i, og jeg er ikke så interesseret i at diskutere, hvad fansene bør gøre og ikke gøre – fans er fans, og jeg er glad for at de kommer til kampene og er tilfredse med de indsatser vi leverer. Hvis det ikke er godt nok kan, vi kun beklage.

Det er vel heller ikke hans skyld, hvis spillet omkring ham til tider ikke har hængt sammen, for han har jo kun gjort, hvad han har fået besked på?

– Tjah, vi har kun tabt én kamp, så jeg kan ikke rigtig se, hvad det er for spil, der ikke har hængt sammen – vi fik 2-2 i Midtjylland og spillede fremragende, og vi spillede også fremragende i Viborg. Mod Herfølge spillede vi okay, og det samme mod Silkeborg – men måske er forholdet det, at sidste år var fansene vant til et hold, der ikke spillede godt, og tabte hele tiden, og nu, hvor vi nærmer os toppen af ligaen, venter de, at vi skal vinde hele tiden. Måske er forventningerne bare for høje, fordi vi vandt i to måneder, og da vi så havde en periode, hvor vi ikke vandt hver gang blev de skuffede. Sådan er livet.

Kan der være en art spillestilssnobberi involveret? Vi har et ry for at være et hold der spiller med masser af pasninger langs jorden, og der er mange fans, der dybest set holder mest af den slags fodbold.

– Det er blot et spørgsmål, om fansene vil se os vinde eller se os ende på ottende- eller niendepladsen. Så enkelt er det. Men jeg vil ikke acceptere nogen kritik af den fodbold, holdet spiller, for den fodbold, vi spiller lige nu, er utvivlsomt så god som nogen anden i ligaen. Hvis folk ikke kan se det, er det uheldigt, men jeg er professionel fodboldtræner, der arbejder med holdet hver dag. Jeg er tilfreds med spillet, og spillerne er tilfredse.

Du sagde i Løvetimen, at den store kritik af Pascal Simpson havde ramt hans selvtillid. Hvad kan man gøre for at rette op på den selvtillid?

– I år har nogle fans måske ødelagt en spiller for os – vi købte en spiller, som kunne have hjulpet os til at vinde ligaen, men den spiller vil finde det meget svært at spille en rolle fremover, for fansene har korsfæstet ham. Det sker ganske tit i Italien, det sker ikke i England. Dennis Bergkamp blev smidt ud af Inter, og Matthias Sammer og Jürgen Klinsmann kunne heller ikke spille der, fordi fansene besluttede sig for, at de ikke var noget værd. Det samme har vores fans formentlig gjort for Pascal Simpson med god hjælp fra medierne.
De har enten spillet bolden i hænderne på medierne eller fulgt medierne, men de har i alle tilfælde forringet vores chancer for at vinde ligaen ved at spolere en spiller, der kunne have givet os noget, som ingen anden spiller i klubben kan give os. Vi har ikke den type spiller i klubben, og der er kun en anden spiller i Danmark af den type – Ruben Bagger. Han er muligvis Brøndbys vigtigste spiller, og det er en skam for os, at Brøndbys fans ikke har ødelagt ham, for det ville øge vores chancer for at vinde ligaen...

Nu har vi desværre mistet et ungt talent i Sebastian Svärd, som fik et tilbud fra Arsenal. Men til Fan Clubaften i august sagde du, at du langt hellere så spillerne skifte til klubber som Arsenal end til klubber som Schalke – ser du så hans skifte som fornuftigt?

– Det er i hvert fald svært for os at tale ham fra at skifte og yderst svært for ham at overbevise sig selv om, at det er en forkert beslutning. Derfor må man acceptere det, og

fortsættes s. 14

Niels-Christian Holmstrøm har så gjort den bedst mulige handel og fået den højest mulige transfersum for en spiller, som trods alt ikke har været på førsteholdet.

Han havde også kunnet få store problemer med at komme på holdet, da han vel er stærkest i midterforsvaret hvor vi er tæt besat?

– Han har mest spillet i centerforsvaret indtil nu, men han har også evnerne til at spille på kanterne – han er en kompetent allround-forsvarer og ville have kunnet gå ind som back. Men det havde ikke været let for ham at komme på vores hold, og det bliver selvfølgelig endnu sværere at komme ind på Arsenals hold. Men han har en femårskontrakt, og det tyder på, at de ser ham som en fremtidsinvestering; hvis han var blevet i Danmark, ville han have haft en forventning om at komme på førsteholdet meget tidligere.

I samme ende af banen har vi til gengæld skrevet kontrakt med et andet ungt talent fra ynglingeholdet, Christian Traoré. Hvordan ser du ham som spiller?

– Ham er jeg meget tilfreds med at have på kontrakt. Han er en kvalitetsspiller, og både han og Sebastian var bemærkelsesværdige talenter, og det havde været rart at arbejde med dem begge, men jeg er i hvert fald glad for, at han har valgt at binde sig til os for fremtiden i stedet for at smutte til en udenlandsk klub – for jeg er sikker på at også han ville være blevet kontaktet af forskellige klubber.

Der må have været en sværm af agenter efter ham?

– Ja, agenterne er ved at blive en dominerende magt i fodbolden. Der er ikke så mange egentlige agenter, men der er hundreder og atter hundreder, der arbejder for agenter, og det er dem der giver problemerne – hver agent har 50 ansatte, der regner sig for agenter.
Det er helt sikkert, at enhver spiller i dag får en masse råd om sin fremtid fra fremmede, hvis eneste interesse i dem er at tjene penge. Tidligere var det forældrene, der havde den største indflydelse på spillerne, sammen med de trænere, de havde arbejdet sammen med som unge. Nu er det ofte agenten, og han lader som om, at han arbejder for spillerens bedste interesser, men faktisk arbejder han blot for penge. Og han får penge ved at flytte spillere, enten ved transfersummer eller ved at tage dele af spillerlønninger. Så i bund og grund t jener agenter ikke altid spillernes interesser, for det er ikke deres hovedformål – det er deres egne interesser. Hvorimod forældrene har den unge spillers interesser som hovedformål.

Hvor ser du brug for forstærkninger inden forårssæsonen?

– Jeg ser ikke brug for det. Vi er bedre stillet ved at arbejde med vores egne spillere, for vi er en klub, der træner og uddanner spillere lige nu. Problemet med at bringe spillere ind udefra er, at man ikke ved, hvor megen uddannelse de har, og det er altid nemmere at udvikle spillere, både hvad angår deres fodbold, deres mentalitet og deres indstilling, når man arbejder med dem hver dag. Derfor har de spillere, der arbejder her hver dag, nok en fordel fremfor dem, som kommer ind udefra.
Desuden er der det ved spilleren, der kommer ind udefra, at man ser ham spille en eller to kampe fra tribunen og konstaterer, at han ser ud som en god spiller, bedre end X som vi har. Når man så har købt ham og trænet ham i et par måneder konstaterer man, at X var bedre fra første færd.
De eneste spillere, vi har skrevet kontrakt med, var spillere af en type, som vi ikke havde. Vi havde ikke en midterforsvarer af Jacob Laursens type, vi havde bestemt ikke en midtbanetype som Ståle Solbakken, og vi havde slet ikke en centerforward som Pascal Simpson. Som nævnt har ingen andre en type som ham ud over Brøndby; en spiller som man kan spille bolden op til og som er i stand til at holde på den. Vi kunne gøre det, da Simpson spillede, men efter at det er blevet

dekreteret, at hans type ikke skal spille i Danmark, har vi ikke en sådan spiller mere.
De tre spillerkøb blev gjort for at dække alvorlige mangler i spillertruppen, for mange af spillerne i truppen minder ekstremt meget om hinanden. Vi har fem angribere, som er af nøjagtig samme type, hurtige spillere der skal have bolden i medløb (på dette tidspunkt var David Nielsen udlejet til Grimsby – i skrivende stund kendes hans og Harald Brattbakks fremtid endnu ikke – red.). Måske har det været nyttigt, når man har været under pres fra modstanderne, men siden jeg er kommet til klubben er vi ikke blevet sat under pres eller skubbet tilbage på banen i lange perioder – i 90% af de kampe vi har spillet, har vi dikteret spillet og tempoet, både ude og hjemme. Derfor har vi spillet, mod tætpakkede forsvar og ikke haft plads til at spille bolden i, da forsvaret ikke er kommet med.

Spillerne i front – Sibusiso Zuma, Todi Jónsson og Thomas Thorninger – er blevet brugt på forskellige pladser. Hvad har det sagt dig om den bedste fordeling af kræfterne i front?

– Det er svært at sige. Jeg er ikke engang sikker på, at de spillere har en bedste plads som så, de er gode spillere på alle de pladser, de har spillet. De har de tekniske og fysiske evner til at gøre en indsats på flere pladser, og det gør dem til meget værdifulde spillere. Tit vil træneren gerne bare have sine bedste spillere på banen, og hvis man nu f.eks. har Brattbakk, Thorninger, Todi og Zuma til rådighed, fire gode spillere som ofte med deres indsats gør sig fortjent til en plads på holdet, må man udelade to gode spillere hver uge, hvis man mener, at de kun kan spille én plads på banen. For mig som træner er det vigtigt at få de bedste spillere til at spille og organisere dem taktisk, så vi får det bedste ud af dem.
Vi har set Zuma spille godt i begyndelsen af sæsonen, og i den sidste kamp, som højre midtbane – og vi har set ham gøre det godt i angrebet. Desuden har vi set Todi redde point for os fra venstre wing, og mod Haderslev spillede han strålende i front. Så jeg er ikke bekymret; hvis Simpson eller Brattbakk gør det godt oppe i front, skubber jeg Todi ned på midtbanen, hvis ikke sætter jeg ham i angrebet og bruger måske Thorninger på midtbanen.
Truppens balance har ændret sig drastisk i min tid her. Nu har vi afgjort en balance i truppen. Der er stadig færre forsvarere end midtbanespillere og angribere, men i det mindste kommer vi til det stadie, hvor der er to, der kan spille hver eneste plads. I begyn-

delsen havde vi f.eks. en venstreback, en højreback, to centrale forsvarere, seks centrale midtbanespillere og fem små, hurtige angribere.

På højrekanten har Zuma og Lønstrup spillet, og man må jo sige, at de er meget forskellige. Er det et problem for Lønstrup, at han – for alle de andre talenter han har – mangler hurtighed på kanten?

– Nej, det er ikke et problem. Det er rigtigt, at han ikke er hurtig, men som han spiller på vores hold, behøver han ikke hurtighed. Vores spillesystem tager forbehold for det, og hvis man så det kvarter, hvor han var inde mod, Haderslev kunne man se ham lægge fem indlæg, hvorfra vi skulle have scoret på to. Dybest set er han simpelthen en god fodboldspiller, som kan spille centralt og på højrekanten. Det virker ikke som at folk ser kampene ordentligt. Måske husker man en episode, hvor bolden hopper over spillerens fod og ud af spil, og det skulle så betyde, at han er en dårlig spiller.

Du virker også noget såret over, at der har været kritik af Lønstrups spil?

– Nej, egentlig ikke, jeg er ligeglad. Jeg synes bare, at jobbet bliver sværere, når man skal forsvare en spiller der ikke behøver et forsvar, og at spillere bliver prist, når de burde blive kritiseret. Det betyder blot, at jeg til tider bliver nedtrykt over, hvor langt jeg er væk fra fodboldverdenen, som andre ser den, fordi jeg er for involveret i den professionelt. Måske er det på tide at komme ud af den?

Atlantligaen, Euroligaen – hvordan ser du den? Den er blevet afvist af DBU i den form hvor to danske hold forlader Superligaen; kan du se sådan en liga fungere ved siden af en national liga?

– Nej. Der ville blive for mange kampe, især for skandinaviske hold, da det er begrænset hvor længe, vi kan spille. De tre måneders vinterpause gør, at vi umuligt kunne passe flere kampe ind, når vi har 33 i ligaen og et par pokalkampe og måske Europacup. Hvor der skulle være plads til 16 eller 20 kampe til, ved jeg ikke.

Hvad tror du, der vil ske nu? Vil Portugal, Holland, Belgien og Skotland indlede en liga uden de nordiske hold?

– ,Nej, jeg tror de landes forbund vil træffe samme beslutning som DBU.

Var DBUs holdning den rette?

– Hvis UEFA har den samme holdning, at idéen er uacceptabel, mener jeg ikke, at man kunne have gjort andet. Piratligaer, der fungerer udenfor UEFAs og dermed FIFAs regi, er for mig at se dømt til at mislykkes.

Vi har haft et efterår, hvor dommerne har været kraftigt til debat. Der har været kampe som den i Herfølge, hvor vi får foræret et straffe og Herfølge samtidig får en mand smidt ud, og mod Haderslev får vi et tyndt straffe. Til gengæld smider Johnny Røn helt urimeligt Rytter ud mod Midtjylland og snyder os for et straffe. Påvirker det dig, og hvad kan du gøre for at indstille spillerne på svingende dommerpræstationer?

– Det værste ved kampen i Midtjylland var, at vi burde have vundet meget bekvemt. Vi endte med at spille 2-2, fordi vores målmand lavede en meget ukarakteristisk fejl, og de scorer et mål på noget, der overhovedet ikke er en chance, efter at han har sparket et hul i luften. Der er ikke meget, man kan gøre på træningsbanen for at forhindre det. Og så var der situationen, hvor vi ganske klart burde have fået et straffespark, men som i stedet endte i 2-0-målet. Den samme dommer, som ikke gav det straffe, som var det klareste, jeg nogensinde har set, gav et straffe mod Haderslev, der så meget mindre alvorligt ud. Måske gav han os målet tilbage, men vi har ikke brug for målet mod Haderslev – vi havde kunnet score 10 mod dem uden et straffespark. Men vi havde brug for det i Midtjylland og havde fortjent det og arbejdet for det, og måske brugt det til at vinde kampen. Folk siger, at det jævner sig ud, men det gør det ikke. Man kan nævne kampen mod Herfølge og sige, at vi fik et straffespark foræret. Mod Herfølge vandt vi 2-0, men kunne have vundet 25-0, og da havde vi ikke brug for det.

Og det er problemet med dommerne; deres kendelser udjævner sig ikke med tiden, og de kan få en virkning, der rækker ud over den enkelte kamp. Sommetider kan de påvirke en hel måned frem, for hvis man påtvinges et nederlag, man ikke har fortjent, påvirker det spillernes selvtillid.

Et eksempel – jeg var nede at se Herfølge spille mod Brøndby, og hele deres sæson hang på de sidste 15 minutter af kampen. Dommeren gav Brøndby fem frispark på kanten af straffesparksfeltet, og mindst tre af dem var ikke frispark. Hvis et af dem var gået ind, og det var endt 3-3, kunne John Jensen have sagt, at det var uretfærdigt, og at man kunne se på tv-billederne, at der ikke var frispark. Og vi kunne give ham ret, men det er et faktum, og i stedet for en fantastisk sejr, som sender holdet bekvemt ind i vinterpausen og formentlig er starten på fremgang for dem, er de pludselig næstsidst, forurettede, får en trist jul og en dårlig start i marts, og rykker ned.

Brøndby var også forurettede – de ville have et straffespark mod Peter Madsen, og med rette...

Ja, men det var kun efter at Bo Henriksen, var blevet væltet omkuld af Søren Colding til et lige så klart straffe, der ikke blev dømt. Men sådan er fodbold, man klager altid over at være blevet snydt. Jeg har været i fodbold i mange år nu, og man indser, at i sidste ende – It's all a bag of worms, isn't it...?

Traditionel dansk mad

Restaurant City

Køkkenets åbningstider 17.00 - 23.00
Søndag lukket (vi er til fodbold)

10% til alle medlemmer
Løveunger under 10 år spiser gratis
ved fremvisning af medl. kort.

Forbandet Cool Kogekunst

Colbjørnsensgade 7 - 1652 København V
Tel. 33 21 62 32 - www.restaurantcity.dk

Fastelavn er mit navn...

... Boller vil jeg have

Nu er der ikke længe til fastelavn, og vi er i De Unge Løver blevet enige om at genoptage succesen fra sidste år.

Søndag den 25. februar

mødes vi kl. 12.00 i Sportscafeen, hvor der endnu en gang vil blive slået katten af tønden, ligesom der er præmier til de bedst udklædte og meget andet.

Prisen vil være:

20 kr. for Unge Løver
50 kr. for ikke-medlemmer
100 kr. for voksne

Julen varer

Stemningsbilleder fra De Unge Løvers juletræsfest i december måned

Idé og layout, scanning og billedbehandling, ctp, trykmaskiner i 1, 5 og 8 farver, bogbinderi og efterbehandling...

FC KAILOW

FAMILY COMPANY – SINCE 1979

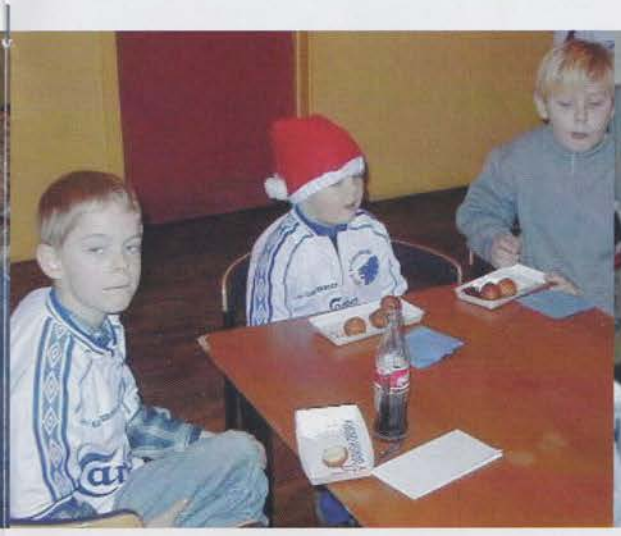
– en grafisk virksomhed – midt i København

Kailow Tryk A/S Skalbakken 8 2720 Vanløse Telefon 3876 0200 www.kailow.dk

Kailow er blandt de største arktrykkerier i Danmark. Vi beskæftiger i dag mere end 80 medarbejdere, og er med helt fremme hvad angår ny teknologi. Vi forventer en omsætning i år 2001 på 100 millioner kr. Vi er ISO 14001 godkendt og har Svanemærkelicens.

længe

Lørdag den 21. oktober mødte 30 Unge Løver op til drageflyvning i Fælledparken. Det var en sjov dag, hvor det kun var kreativiteten, der satte grænser.
Fanclubben bød på kaffe, cacao, sodavand, kiks og slik. Der var præmier til de mest kreative, og dagen var en fin afslutning på de mange aktiviteter i efterårsferien.
Hilsen Mette Andersen

Af Nikolaj Steen Møller

TV2 vs. DANSK FODBOLD

Det kan vel ikke være en hemmelighed for særlig mange læsere af Brølet, at vi gennem tiden har haft et noget anstrengt forhold til TV2 og ikke mindst deres sportsredaktion. Som regel er det blevet holdt i en spøgefuld, omend stadig skarpere tone, og har omfattet kritik af fedteri for Brøndby, Morten Stigs skæg, navnet 'Soccer' til et program og visning af curling.

Vi kunne gøre det samme denne gang og for eksempel bemærke, at TV2's dækning af OL var tåkrummende kedelig og prætentiøs, og at programmet Bullamakanka ville være godt tjent med et andet navn, der tilfældigvis også begynder med "Bull".
Men med programmet Lige på og sport er TV2 braget ned på et lavmål, som trods alt gør, at det ikke kan være ren lir og skæg og ballade, når vi langer ud efter stationen. Det er en meget ubehagelig tone, der er kommet ind nu, og som man så allerede i foråret, veg man for eksempel ikke tilbage for at udstille eks-spillere som Hans Aabech og Lars Elstrup, folk med store psykiske og sociale problemer, for seertallenes skyld.

Henrik Madsen, journalist

I år er der sendt dokumentarprogrammer om doping i dansk fodbold på TV2, og i den forbindelse hævder TV2 hårdnakket, at Henrik Madsen og Morten Ankerdal har afsløret et omfattende dopingmisbrug i dansk elite- og breddefodbold – både på kvinde- og herresiden. Det er naturligvis noget sludder. Hvad, de beviste med de programmer, var, at en anonym person, hvis egentlige eksistens ingen ud over de to reportere kan stå inde for, med en forvrænget stemme påstod, at han havde solgt stoffer til en række superligaspillere. Unavngivne folk, som Ankerdal og Madsen stadig beskrev så nøje, at der ville være en alvorlig mistanke mod en del spillere, hvis ikke udsendelsen havde været så uendelig utroværdig, at ingen i spillerkredse eller på tribunerne kunne tage den alvorligt i bare ét sekund.
Efter den anden udsendelse blev Spillerforeningens formand Mads Øland spurgt om, hvordan han havde det med de beviser, TV2 havde fremlagt. Han var nødt til at smile og påpege, at TV2 jo faktisk ikke havde ført noget bevis. Og han har fuldstændig ret. Især det første program, Det magiske vand, var et hårrejsende eksempel på, at man med retoriske finter, anonyme kilder og insinuationer kan skabe programmer, som virker som dokumentariske. Desværre er der formentlig mange, der tror dem. TV2 virker i hvert fald som om de, selv gør det.
Men der er jo mange måder at lave dokumentar på, og en af dem er at hyre Henrik Madsen, der i foråret skrev en mail til BIF-hjemmesiden www.allehaderos.dk med følgende tekst:

Kære Henrik
Kender du nogle - helst to, tre stykker - der tør, kan og vil deltage i et dokumentarprogram om hooligans på TV 2.

Tanken er at følge disse "hovedpersoner" til daglig og i forbindelse med kampe foråret ud, plus naturligvis interviews. Vi skal have fat i nogle af dem, der virkelig går til den, før det er sjovt. Omvendt laves programmet alene i kraft af "hovedpersonerne". Altså ingen overdommere i form af eksperter, klubfolk eller lignende. Vil du tænke over forslaget og eventuelt bringe det videre?

På forhånd tak.

Henrik Madsen, journalist

Det er helt vanvittigt at ville lave et program alene for at portrættere voldsmænd, med resultatet at glorificere dem og at give et totalt misvisende billede af fankulturen i Danmark. Sådan et projekt fjerner enhver idé, man måtte have om Henrik Madsens integritet.

Tre ud af en million

Og så kørte bussen igen 19. oktober, hvor der blev sendt et indslag i Lige på og sport, som denne gang tog fankulturen under behandling. Nærmere betegnet skulle ecstasy og andre hårde stoffer være noget, der florerer voldsomt på danske stadions, konstaterede TV2 på baggrund af, at der ved tre arrestationer i forbindelse med superligakampe var fundet stoffer (hhv. ecstasy to gange og amfetamin en gang) på de anholdte.

Figgs

Programmets præmisser var selvfølgelig absurde, og dets konklusioner var en effektiv blanding af løgn og retorik. Tager man et tværsnit af ungdom i dag, er det naturligvis ikke umuligt, at nogen er på stoffer. Der er folk, som tager stoffer både i nattelivet og i dagligdagen, og hvis der aldrig, ud af den ca. ene million tilskuere, der hver sæson kommer til kampene i superligaen, havde været nogen af dem, der tog stoffer, så ville det være meget underligt. Det er usundt, men det forekommer altså. Derfra og så til at konkludere, at det er et problem, hvilket er TV2's påstand, er der langt.

TRE ER SOM NÆVNT BLEVET ANHOLDT. TO VAR I BESIDDELSE AF ECSTASY TIL MERE END EGET FORBRUG. DET TYDER PÅ, AT DE TILHØRER DET LILLE MINDRETAL AF BØLLER, SOM INTET HAR MED FODBOLDFANS AT GØRE, OG AT DE GENERELT ER KRIMINELLE. DE KAN IKKE TAGES TIL INDTÆGT FOR, HVAD DER FOREGÅR HOS ALMINDELIGE, FREDELIGE FANS. DEN TREDJE VAR BLEVET ANHOLDT FOR AT RÅBE SKÆLDSORD EFTER POLITIET. HAN BLEV TILTALT FOR AT OVERTRÆDE POLITIVEDTÆGTEN OG HAVDE ALTSÅ IKKE BEGÅET VOLD. EN LILLE DETALJE, TV2 VÆLGER IKKE AT VIDEREGIVE.

Retoriske tricks

Det hele krydres med diverse detaljer for at få budskabet tævet på plads. Der gøres flere gange opmærksom på, at der er et narkoproblem på de danske stadions. Det kædes samtidig sammen med, at der er et voldsproblem. Mens der tales om narko- og voldsproblemer, panoreres der hen over BIF- og Lyngbyfans på Lyngby Stadion, der synger og ser lidt aggressive ud. Det er underforstået, at disse er de voldelige fans. Men det er helt almindelige unge mennesker, der synger for at støtte deres hold.

Der bliver nævnt, at Brøndby Support og andre fanklubber ikke vil kommentere indslaget, da de ikke ser narkotika blandt tilskuerne som et problem. Da fanklubberne netop ikke ville kommentere, kan man udlede, at Lige på og sport lægger dem ord i munden, for at kunne "bevise", at der er et problem. Og man får dermed fanklubberne til at se ud som om, de enten lukker øjnene for det "beviste" problem eller måske endda er en del af det.
Der klippes igen til de gamle billeder fra Parken i 1994, hvor Brøndbyfans brænder sæder. Uden at ville drøfte narkotikakultur, vil jeg gætte på, at ingen af dem var på ecstasy for seks år siden, men i øvrigt også tilføje at, TV2 er ynkelige i deres tendens til, hver gang der måtte være en reference til tilskuerproblemer, at grave de billeder frem. Det er seks år siden, for pokker! Jeg vil vædde på, at var en københavnsk fan blevet arresteret med narkotika på sig, var vi ikke blevet sparet for klip fra Brøndby Stadion i 1997, hvor det i parentes bemærket var fredelige fans, der blev voldeligt overfaldet af Glostrup Politi. For de billeder kommer hver gang, og gentager man en løgn længe nok, bliver den sandhed. Brøndby-billederne taler for sig selv, men som nævnt er de seks år gamle. Siden har TV2 sendt kamerahold til AGF-BIF, BIF-HSV og Lyngby-BIF, kampe som de ikke havde senderettigheder til, udelukkende for at prøve at få billeder af voldelige optrin. De to første gange mislykkedes det totalt, men i Lyngby fik man en anholdelse i kassen og valgte at bruge den maksimalt.

EMIL BAKKENDORFF FRA BRØNDBY IF AFVISER I SLUTNINGEN AF INDSLAGET, AT BIF HAR RET TIL AT KROPSVISITERE FOLK MED HENBLIK PÅ, OM DE SKJULER NARKOTIKA. DET HAR HAN HELT RET I. AT FORETAGE HULRUMSUNDERSØGELSER PÅ SINE GÆSTER, INDEN DE MÅ KOMME IND OVERSKRIDER I HVERT FALD GOD MARKEDSFØRINGSSKIK!

Men TV2 vælger alligevel at tørre ansvaret for ecstasyfundene og det påståede problem af på BIF – der sluttes af med følgende speak: "Men faktum er, at der indtil i dag i tre konkrete tilfælde er konfiskeret narkotika fra fodboldtilskuere. I alle tilfælde var tilskuerne fra Brøndby", mens der blev vist billeder af piller og den anholdte fan, der havde råbt ad politiet, mens der blev panoreret over på en bil med et BIF-klistermærke på. Endnu et godt postulat – enhver bilejer med sådan et mærke på kunne være pillesluger.

Redaktionelt stof som konkurrencevåben

De har altså gjort det igen. De har igen sat sig for, med et vildt fordrejet og til dels også forløjet indslag igen at klare at køre en etape i deres kampagne for at holde familien Danmark væk fra stadions rundt om i landet.
En kampagne, vi senest så noget til, da Claus Elgaard spurgte Birger Peitersen om, hvorvidt han troede, vi ville se gadekampe mellem fodboldbøller og andengenerationsindvandrere på Nørrebro.

Det er den linie, som er blevet lagt, siden de har opgivet rettighederne til at sende netop den Superliga, som nu får med grovfilen. Og det er forbløffende, at TV2 vedvarende hævder, at det ikke er misundelse eller et forsøg på at bekæmpe en konkurrerende tv-kanal ved at nedgøre dets produkt, der få dem til at handle sådan. Det er nemlig ikke uvant for TV2 at føre konkurrence med påstået redaktionelt stof. Siden Mogens Palle valgte andre græsgange, har han været skydeskive for adskillige negative TV2-udsendelser. Jeg ser bestemt ikke Mogens Palle som en mand med fin moral, men da han fik sine stævner sendt på TV2, var der sjovt nok ikke den samme interesse for at få hans metoder frem i lyset på den kanal.

På samme måde kunne TV2's tekst-tv, der ellers formodes at være neutralt, melde at "Danskerne må ikke se fodbold", da en landsholdsudekamp blev vist eksklusivt på TVDanmark 1. Forkert. Danskerne måtte ikke se fodbold på TV2. Ser man en trailer, der lover "en god film uden afbrydelser", er det en hilsen til TV3 og TVDanmark, og sådan kunne man blive ved. Så, kære læser, bestem selv hvor troværdigt du finder det, at TV2 ikke skulle være ude med riven mod dansk fodbold.

Hykleriet i det hele

At TV2 så er aldeles hykleriske at høre på er en anden sag. Det er jo f.eks. påfaldende, at efter en udsendelse, hvor man hænger anonyme spillere ud og fejlagtigt påstår at have 'bevist' et narkoproblem i dansk fodbold, sender man en lang optakt til vinterens nye tiltag: ugentlige transmissioner fra NFL-football fra USA, en sport der er så gennemsyret af doping, at dopede spillere er en regel og ikke en undtagelse, og hvor det kun giver få kampes karantæne at blive snuppet for misbrug af steroider. Samtidig er det stadig på TV2, man finder de store cykelløb, en sport hvor de deltagende er dopet op til øjenlågene, og hvor stort set alle flere gange i deres karriere er blevet taget for misbrug, men som pudsigt nok kun er blevet udsat for kritisk journalistik – på DR...
Og desuden er det pinligt at høre TV2 jamre på folkets vegne over ikke at måtte sende fra udekampe med landsholdet og påstå, at der er blevet nedlagt forbud mod at se holdet spille, når de så selv gør præcist det samme: sender cykel-VM på deres kanal Zulu, der ligesom TVDanmark 1 kun kan ses af ca. 50% af seerne.

Dagsordenen

Kald det en skjult dagsorden eller kald det bare en helt åbenlys dagsorden. Faktum er, at TV2 lige nu er i fuld gang med at skræmme

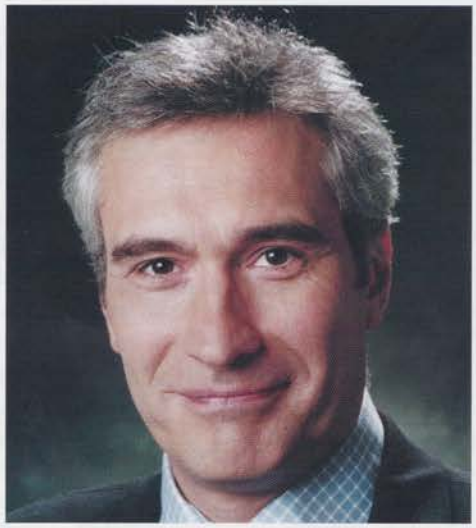
folk væk fra at se Danmarks nationalsport på tribunerne, og at folk jo tror på det, de ser, og går ud fra, at når man har en udsendelse, der ser dokumentaragtig ud, og hvor journalisterne har talt med politiet, er indholdet troværdigt. Når man møder familie, venner og bekendte, som ikke færdes på stadions, er det ikke kritik af indholdet, man oplever – det er forargelse over, at det står så slemt til med stofmisbrug og vold.
TV2 ser ud til at have fået det, som de vil, hvis de kan få den slags historier til at sidde fast i hovedet på folk, der ikke ved bedre. Seneste eksempel på en historie, der skal jage rædsel i hjerterne på folk, der ikke normalt går til fodbold, kom i Lige på og sport 16. november, dagen efter landskampen mod Tyskland i Parken. Der blev interviewet indbyggere i Brumleby, og den fik ikke for lidt. Der blev meldt om, at de var under belejring, hver gang F.C. København spillede på hjemmebane, og at folk nærmest tvang dem til at holde sig indendørs i døgn ad gangen, mens de gik rundt og hærgede udenfor og tissede på deres huse. Og så er det altså heller ikke værre.

DER KAN GODT VÆRE FOLK, DER OPFØRER SIG ULÆKKERT, OG DET SKAL JEG DA GERNE BEKLAGE, MEN DET ER ALTSÅ ET ORDENSPROBLEM PÅ ÅBEN GADE OG DERFOR ET POLITIPROBLEM. MEN DET ER STADIG, HVILKET IKKE KAN SIGES FOR TIT, ET MINIMALT PROBLEM MED NOGLE FÅ FOLK DER FORLØBER SIG. I GANSKE KORT TID – FOR DER ER MED AL RESPEKT FOR PARKENS HYGGELIGE NABOGRUNDE, IKKE DEN STORE GRUND TIL AT BLIVE HÆNGENDE PÅ OLUFSVEJ I TIMEVIS FØR OG EFTER VORES HJEMMEKAMPE.

Desuden kan det vel ikke udelukkes, at der blev smurt ekstra tykt på, da der jo er diverse naboer, der har protesteret højlydt over det nye tag på Parken. Hvad der så er generende er, at TV2 igen vælger at stille op som ukritisk mikrofonholder for dem, som vil nedgøre fodbolden og ikke sørger for at få en replik, der taler om det festlige leben, der er omkring kampe på et stadion, der nu engang har ligget på samme plads siden før 2. verdenskrig. Beboerne i Brumleby er ikke mere under belejring end de fans, der går forbi deres oase ude på Øster Allé, er en besættelsesmagt, og det er ikke farligere at være udenfor Brumleby på en kampdag, end at der er tusindvis, der passerer i god ro og orden hver anden søndag.

Men i stedet for en nuanceret debat fik Parken lov til at stå i mørket som en tavs og truende gigant, der ødelægger de brave Brumleby-beboeres liv. Vorherrebevares. Hvem skal vi holde med, Danmark? De gæve forældre til småbørn, som fortæller om, hvordan de må beskytte deres poder mod indtrængende, strintende horder? Eller de aggressive, voldelige fans med tomme misbrugerøjne, som tager ecstasy og sætter ild til sæder?

PÅ DEN BAGGRUND ER DET IKKE MÆRKELIGT, AT DET ER SVÆRT AT TRÆNGE IGENNEM MED ET BUDSKAB OM, AT DET IKKE ER FARLIGT AT GÅ TIL FODBOLD I DANMARK, OG AT ALLE SUPERLIGAENS FANKLUBBER ARBEJDER FOR ET POSITIVT OG FREDELIGT MILJØ PÅ STADIONS.

Det kunne være så pokkers interessant at høre TV2 komme med konstruktive grunde til deres tilsvininger af dansk fodbold. Jeg er sikker på, at man vil høre, at TV2 bestemt ikke er misundelige, men at man blot med Lige på og sport vil lave et kritisk program, hvor man ikke har hellige køer eller ligger under for politisk korrekthed. Hvis det indebærer at lyve, at tilsvine danske fodboldspillere og -fans samt at skræmme danskerne væk fra Superligaens stadions, er man på rette vej. Og jeg er sikker på, at man også kan få at vide, at man ikke skal tage det hele så alvorligt. Det er nemt nok at sige, når man ikke er blevet hængt ud som potentiel voldsmand og pillemisbruger i landsdækkende TV for nogle licenspenge, man selv har betalt.

MEN EN RIGTIG GOD GRUND? DEN HØRTE JEG MEGET GERNE.

MORTEN STIG CHRISTENSEN SPORTSCHEF PÅ TV2, BLEV OPFORDRET TIL AT GIVE SVAR PÅ TILTALE HER I BRØLET.
VI FIK EN MAIL FRA JOHN HANSEN, TV2 SPORTEN MED FØLGENDE ORDLYD:

HEJ MARTIN
MANGLENDE TID - OG IKKE MANGLENDE LYST - HAR GJORT, AT DU IKKE HAR HØRT FRA OS ENDNU. JEG VIL BLOT HENVISE TIL DEN STUDIE-SEANCE, DER VAR I LIGE PÅ OG SPORT DEN 23. NOVEMBER.
MVH JOHN HANSEN

HER SKULLE HAVE VÆRET ET BILLEDE AF DE MANGE STOFFER DER BLIVER BRUGT AF FODBOLDSPILLERE...

MEN DA DE IKKE HAVDE NOGET SPEED MEN KUN AMFETAMIN VILLE VI IKKE GIVE PENGE FOR BILLEDET! [SE PROGRAMMET DET MAGISKE VAND] ...RED.

Af Sebastian Dorset

Den hårde kerne
[- en beretning fra fjendeland]

JEG TROR, AT JEG ENDELIGT TABTE TROEN PÅ "GREEN PRIDE" SOM EN MULIG MAGTFAKTOR I DANSK FODBOLD, DA DE STARTEDE ET KAMPRÅB, DER I AL SIN ENKELTHED HAVDE ORDLYDEN "LAUGE" (KLAP-KLAP-KLAP).

Ikke fordi det ikke var effektivt, ikke fordi det ikke havde hele flokkens opbakning, og ikke fordi kampråb absolut behøver være lange og besværlige. Men mest fordi kampråbets formål (og resultat!) var at lokke medlem nummer 30 hen til de andre 29, efter han åbenbart havde forvildet sig hen på en anden del af Viborg Stadion den 5. november.

At jeg overhovedet havde mulighed for at høre, hvad Viborgs fanklub råbte, skyldtes ikke, at de var specielt talstærke eller udstyret med kraftigere stemmebånd end resten af befolkningen. Problemet var bare, at jeg ankom til Viborg Stadion i selskab med en onkel med en bizar forkærlighed for den lokale fodsportsforening. Han var derfor svær at overtale til at stille sig blandt FCKs fans, der selvfølgelig efter den gode jyske tradition for behandlingen af udehold var blevet placeret i stadions dårligste afsnit – og på det punkt er konkurrencen benhård på Viborg Stadion.
Så står man langt bedre på hovedtribunen – sådan midtfor, mente min onkel, og jeg fulgte af hensyn til familiefreden med ham. Det viste sig at være et godt og lunt sted i den lave efterårssol, og udsynet var det bedste på hele stadion. Og det er ikke bare noget, jeg hævder. Det fik jeg bevist, da stedet viste sig at være stamplads for Green Pride. For alle ved jo, at rigtige supportere tager de bedste pladser. Der gik dog ti minutter efter mit fremmøde, før de første medlemmer af Green Pride begyndte at dukke op. Fem minutter før kampstart var de oppe på næsten 30 mand (minus Lauge), og for at gøre min fornøjelse ved kampen komplet, havde teenageren med trommen valgt at placere sig umiddelbart til højre for mig. Det var dog ikke den store gene. Den tromme gav mig faktisk følelsen af at stå midt i det sydende inferno af råb og følelser, der plejer at være kulissen til en superligakamp. Altså senere i kampen. Trommeslagerens indledning var ikke så imponerende. Han anslog kækt den rytme, der i Parken følges af råbet "FC". Det gjorde det ikke på Viborg Stadion. Det blev fulgt af komplet apati, hvilket kun fik trommeslageren til at tæske hårdere i skindet og vende sig mod kammeraterne med et bebrejdende "Kom nuuu, helt ærligt!"

På trods af efterårssolen valgte jeg kujonagtigt at holde frakken lukket over min sorte udebanetrøje, og det medførte, at jeg kom til at virke som et lidt tungnemt medlem af Green Pride. En af dem, der klapper, når alle de andre er stille - og omvendt. Og så sang jeg ikke med på nogen af alle de muntre kampråb. Ikke fordi melodierne var ukendte. Det var alle de klassiske fra Parken. Dog havde de fået et elegant "brush-up", der bare fik dem til at stråle af sprogligt overskud. For eksempel tror jeg, at folk, der ikke har gæstet Viborg Stadion, kun vanskeligt kan forestille sig, hvor mange sange man kan presse ordene "Viborg Æf-Æf" ind i. Gerne med lidt pauser og tøven for at få enderne til at mødes. Selv om man kan sige, at mange FCK-slagsange er hørt før hos engelske klubber, så prøver vi dog at opretholde en illusion af, at der er nogle, som er vores, og andre som passer sig bedre ude på Vestegnen. Den slags fine fornemmelser har man ikke helt i Viborg. Som kender af det københavnske sangkatalog kunne man stå at krydse af, mens "vores" sange én efter én dukkede op i viborgensisk fortolkning.
Strået, der brækkede ryggen på jeres udsendte kamel, var da et par unge Viborgfans forsøgte at få startet en sang med teksten "Jeg har set en rigtig FC-fan, han var hvid og sort i hoved' som en narkoman". Man kan kun konkludere; der er for få narkomaner i Viborg.
Nu skal det ikke fremstå som om, at Green Pride ikke kunne bidrage med originalitet og sprogblomster til den danske supporterkultur. Deres hyldest til Heine Fernandez er i hvert fald stor humor. I al sin enkelthed et taktfast råbekor med følgende ordlyd: "Heine han er gud/han scorer lige nu. Heine han er go'/ Han scorer osse to!"
Men uanset, hvor sarkastisk man kan være på vegne af "Green Pride", så ændrer man desværre ikke kampens resultat. Selv om Jacob Laursens smukke frisparksmål både reducerede Viborgs føring og "outede" Brølets udsendte, endte det hele jo i gråd og tænders gnidsel, og en lang, lang tur hjem til hovedstaden. Og set i dét perspektiv så Green Pride faktisk ud til at hygge sig meget godt i deres grønne bluser og trecifrede medlemstal. Lidt som en enkelt af de utallige FCK-fraktioner, men med den væsentlige forskel, at man altså kan kalde på Lauge, når han er blevet væk, uden at blive forstyrret af andres kampråb.

Selvom Jacob Laursen sendte bolden forbi muren, endte det hele i gråd.

LIDT ENGELSKUNDERVISNING!

NU ER DET IKKE FOR AT VÆRE BELÆRENDE ELLER NEDLADENDE, MEN TIDEN ER KOMMET TIL AT HANKE OP I C-TRIBUNEN, NÅR DET GÆLDER OM AT SYNGE PÅ ENGELSK

Et eksempel er - og nu tager vi et helt tilfældigt klubnavn - "Can you hear the Lyngby sing? – NO! NO! – Can you hear the Lyngby sing? – I can't hear no fucking shit – NOOOOOOO!".
Den lille sang er dejlig fuld af saftige bandeord og altid god at fyre af over for det tavse mindretal – især Lyngby, AB og andre lokale rivaler uden fans. Men det er nonsens.

Der er og har aldrig været noget, der hedder 'no fuckin' shit'. Det er Valbyengelsk.
Prøv med "I can't hear a fucking thing", Så er vi ovre i noget, der ligner engelsk! Og så rimer det, som det også skal. 'Sing' og 'thing', OK?

Og inden misforståelsen breder sig, så er der ved at opstå tendens til, at den for nyligt optagne "Everywhere we go" bliver fulgt op af "People wants to know". Kære venner, den er rivende gal. 'People' er – også på engelsk – et flertalsbegreb. Det hedder "People want to know". Der er ikke noget entals s.

Vi kan fortsætte spejderremsen, for bagefter går den "who we are/and where do we come from". Den holder heller ikke. Se på hele sætningen: "Everywhere we go, people want to know who we are and where we come from". Hvor end vi går, vil folk vide, hvem vi er, og hvor vi kommer fra. Ergo: ikke noget 'do'.
Nu er det her jo ikke for at virke som en gammelklog skolelærer, men forestil jer, at vi igen skulle komme i Europacuppen (vi må tro på det!) og møde et britisk hold, og vi så mødte op og brølede op på 100% hjemmebrygget engelsk. De ville dø af grin.
Præcis som det skete, da man engang kunne læse en BIF-fan fortælle om, hvor pinligt det havde været, da hans med-fans i en pub i Aberdeen havde istemt følgende vanvittige udgave af 'You Are My Sunshine'.
Vi supplerer med originalen.

You are my Brøndby
my only Brøndby
you makes me happy
you're all I live for
you never know just
how much I love you
don't ever taking
my Brøndby away

You are my sunshine
my only sunshine
you make me happy
when skies are grey
you'll never know just
how much I love you
please don't take
my sunshine away

Tak for kaffe. Den sang er stadig et hit på Brøndby Stadion. Lad os aldrig, aldrig gå den samme vej.

-smølle

N Y H E D

NIKE REGNJAKKE

Kr. 599,-

Åbningstider
Mandag-Fredag 10.30-17.30
Lørdag 10.30-14.30
Vi har åbent 2 timer før hver hjemmekamp i Parken.

Super Shoppen

Super Shoppen, Øster Allé 56,
2100 København Ø
Tlf.: 35 43 74 01
Fax: 35 43 74 11
e-mail: Shoppen@fck.dk
Internetbutik: www.fck.varehuset.net

@skepost: Fussball ohne Schatzie,

Fjende:

Der er flere måder at få søndagskrydderen galt i halsen på.

Men da jeg vågnede op til et forkvaklet forsøg på at gøre sig interessant, og afsenderen samtidig var galt på den, ønskede jeg, at det "Nynne", som jeg har brugt år på at forstå det morsomme i, var blevet ved med at være en del af Søndags Politiken.
Men sådan er det ikke længere.
I stedet for kvindernes banale problemer er det nu nogle drengerøve, der får lov til at boltre sig. Emnet denne søndag var FuCK. Vores træners udseende blev beskrevet som forfatterens farmors, og Donatas blev kaldt "en slags snigende skinke fra Litauen". Fred være med det, men det er bare ikke i orden, drenge; at lade som om, I er nogle inkarnerede fans af Byens Hold, når I ikke har tjek på historien. Brian Laudrup har aldrig spillet en kamp for F.C. København på Lyngby Stadion en søndag. Aske skriver, at han ikke talte med Vibeke resten af søndagen, efter hun havde brokket sig over hvor koldt, der var, og at hun efter kampen løb over til spillertunnelen for at røre ved Brian Laudrup. Brian optrådte på Lyngby Stadion torsdag aften den 20. maj. Jeg ved ikke, hvor letpåklædte damer Aske omgås, men jeg ved, at han burde skrive om noget, han har forstand på. Og ikke i forklædning som pseudofan. Aske skriver, at vores hold spiller meget grimt.
Til det har jeg kun at sige, at hvis man vil være hip, skal man have styr på det, man beskæftiger sig med!

Kreis

Fan Club Facts

Medlemstallet
Vi har nu sneget os over 7.500 medlemmer, og medlemstallet i skrivende stund er 7.589 medlemmer.

Arrangementsudvalget
Arrangementsudvalget mangler nye kræfter. Har du lyst til, at være med til, at arrangere fester, Fan Club Aftener, fodboldstævner m.m, så ring til Fan Club Telefonen og hør om næste mødedato.

Kampudvalget
Kampudvalget mangler ligeledes nye kræfter til tifos og oppyntning af PARKEN m.m. i forbindelse med kampene.
Har du lyst, så ring til kontoret på tlf. 35 43 23 43.

Bestil plads i god tid
Vi henstiller til, at man bestiller plads i god tid, når man ønsker at deltage i et af FCKFCs arrangementer. Dette gælder både busture, fester, konkurrencer osv.
Vi skal også gøre opmærksom på, at man skal være i ekstra god tid, hvis man skal bestille en børnefødselsdag på familietribunen. I denne forbindelse skal man mindst tænke 2-3 måneder frem.

Tank Benzin hos Metax
FCKFC har indgået en aftale med Metax, der betyder, at du kan tanke billig benzin og samtidig støtte FCKFC. Med et Metax kort i hånden går der 5 øre pr. liter benzin, du tanker, til FCKFC. Du kan ringe på Fan Club Telefonen for yderligere information (35 43 23 43, hverdage mellem kl. 12.30 og 14.30).

Brug dit medlemskort i Super Shoppen
Som de fleste nok er klar over, er der 10 % at spare på dele af udvalget i FCK Super Shoppen, hvis man er medlem af FCKFC. Man skal bare huske at medbringe sit kort. I Shoppen er der skiltet med de ting, der er indbefattet i rabatordningen, men er du i tvivl så spørg personalet.

Brug dit medlemskort hos Domino's Pizza
Ved fremvisning af dit medlemskort, yder Domino's Pizza i Classensgade og Nørrebrogade samt ved Svanemøllen 25% rabat, gælder kun ved afhentning. Vi skal dog gøre opmærksom på, at der ikke ydes rabat på evt. kampagne tilbud.

Brug dit medlemskort i Restaurant City
Restaurant City i Colbjørnsensgade 7 giver 10% ved fremvisning af medlemskort, og De Unge Løver under 10 år spiser gratis. Køkkenet har åbent mandag til lørdag kl. 17.00 til 23.00. Bordbestilling kan ske på tlf. 33 21 62 32.

Brug dit medlemskort i Sports Cafeen
Søndag til torsdag kan du ved fremvisning af medlemskort købe øl til kr. 20,- og vand til kr. 10,- i Sports Cafeen.

Brug dit medlemskort hos Rødovre Stenslag
Ved fremvisning af medlemskort yder Rødovre Stenslag 20% rabat på reparationer af stenslag og revner på autoruder. Kommer ud på arbejdspladsen, på bopæl, eller hvor din bil står. Ring til Rødovre Stenslag på 36700046 eller 20214811.

KONKURRENCE

DANMARKS BEDSTE FANS HØRER KØBENHAVNS BEDSTE BAND!

BRØLET GIVER DIG MULIGHED FOR AT VINDE EN CD MED REDAKTIONENS UBESTRIDTE YNDLINGSBAND: LOVE SHOP.

Jens Unmack, der synger de bedste tekster, der er blevet skrevet på dansk i tiden mellem Grundtvig og "Smuk som et stjerneskud", er manden, der har doneret de fem cd'er, vi sætter på højkant med Københavns bedste band og Danmarks bedste liveorkester Love Shop. Du skal blot svare på hvilke af nedenstående fodboldklubber Jens Unmack holder med:

A) F.C. København, Lazio og Arsenal
B) Brøndby, Manchester United og Milan
C) Viborg, Juventus og Liverpool

SEND DIT SVAR TIL BRØLET, C/O KREISBERG, Frederiksborggade 48 B, 3 th., 1360 K - inden 15. februar 2001.

Du kan også vinde, hvis du overbeviser Steen O.G. om, at Love Shop skal på Carlsberg Corner - men det kræver en kopi af kontrakten, på at de kommer og spiller!

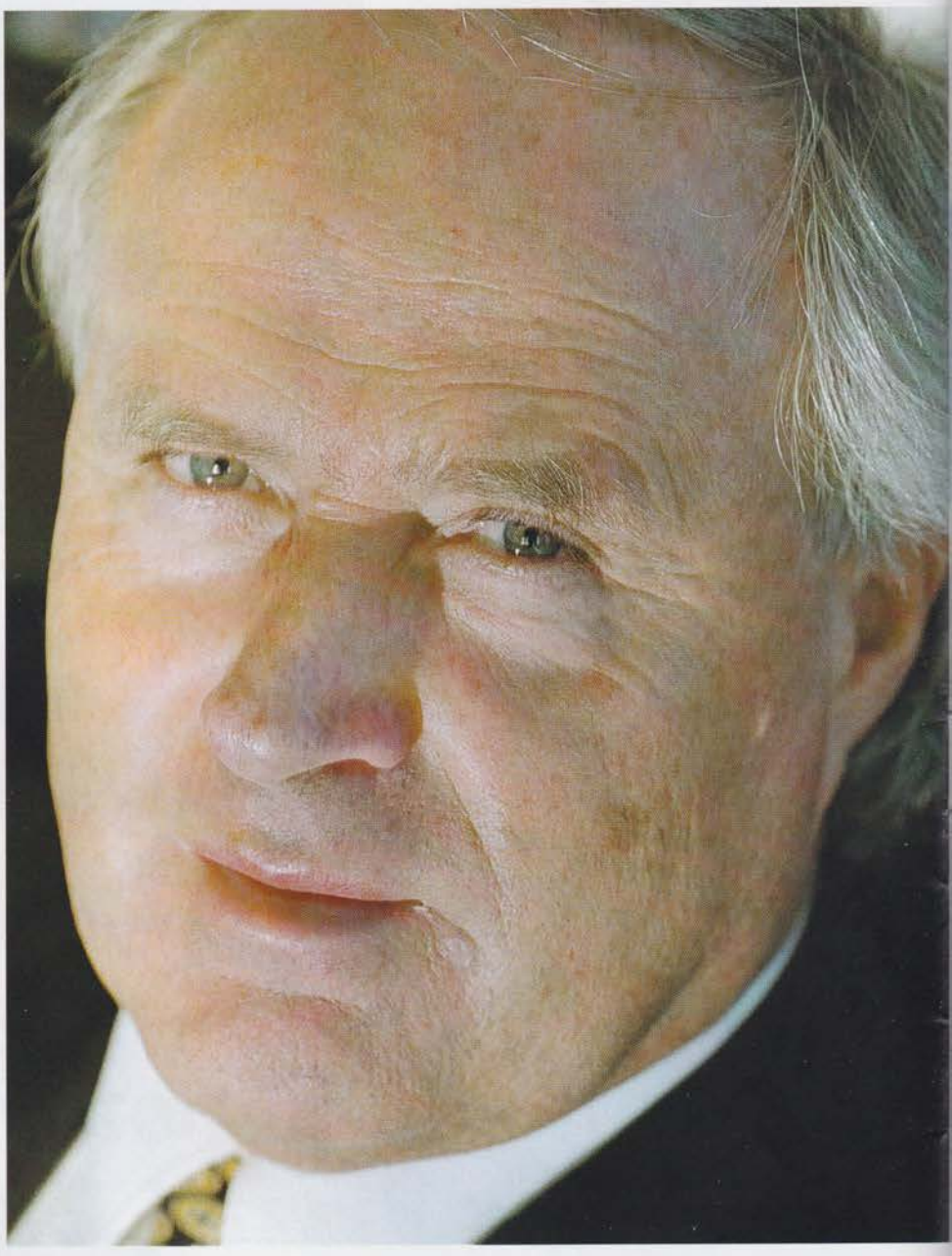

25% til medlemmer
af FCK Fan Club
DOMINO'S
PIZZA
Domino's Pizza
Kun ved afhentning hos
Domino's Pizza i Classensgade,
Svanemøllen og Nørrebro

Af Jes Gjedsted Hansen / Fotos: Carl Readhead

"INDIMELLEM RYGER KÆDEN AF..."

Han er af alle kendt som Don Ø. Vores Godfather, manden, der bragte FCK ind i en ny tid. Vi elsker ham, når han går forbi nede foran tribunerne og hilser på os, når han står i Carlsberg Corner og lader sig hylde, når han smider skjorten og viser sin drengede begejstring over endelig at have fået has på ærkerivalerne. Manden, der er blevet et fodboldnavn på linje med dem, vi ærer og nævner med respekt. Mr. FCK. Han er er ikke bleg for at omtale FCK som et firma i underholdningsbranchen, han går egne veje, han bider skeer med de store - han er en af de store.

Når kampen er slut, og PARKEN står tilbage, med den oplyste plæne og vinden susende mellem tribunerne som et ekko af brølet fra C, så er der stadig en opgave, der skal løftes. Der er faktisk mange. At gå til fodbold i PARKEN og elske FCK er mere end bare at følge drengene, det er en livsstil. Og sådan én indebærer mere. Når vi brokker os over tilkørselsforholdene, beliggenheden, de fysiske rammer, så må vi indse, at det kræver en indsats.
Det er os, der har brug for en udvidelse af Metroen, så vi kan komme nemmere til bold; det er os, der har brug for at se PARKEN blomstre - den er jo på sin vis vores. Der er beslutningstagere, der kan påvirkes, der er en stemning, der kan vendes. Alt dette, al virakken omkring vores elskede hold, det står personificeret i én person, ansigtet udadtil: Flemming Østergaard.

Brølet satte direktøren stævne på hans store hjørnekontor oppe på toppen med den flotte udsigt til Østerbro Stadion og de våde tennisbaner. København i morgendisen, hovedstaden, den by, vi bærer på trøjerne, i klubnavnet. Baggrunden var en nyligt overstået generalforsamling og et ønske om at få noget at vide om de lidt mere abstrakte ting bag FCK. Det spillemæssige, taktikken, lagde vi på hylden og snakkede en smule bredere.

Regnskabet sluttede med et pænt overskud. Hvad skal pengene bruges til?

- De skal fortsat gå til at udvikle virksomheden - de går ind i egenkapitalen. Siden vi blev børsintroduceret i oktober 1997 har vi akkumuleret et fornuftigt overskud; dét vil vi fortsat bruge til at udvikle forretningen, foretage investeringer og have den økonomiske frihed, det er at drive både FCK og PARKEN.

I realiteten er det faktisk gået bedre end sidste år. Det er gået, som vi regnede med. I betragtning af de forandringer, der er sket - der var blandt andet en budgetteret koncert, der ikke blev til noget - er vi mere end tilfredse. Se de andre klubber - røde tal over hele linjen, mens vi kan præsentere et pænt regnskab med overskud. F.C. Københavns og ABs regnskabsår er 1.7-30.6. De øvrige børsnoterede selskaber følger kalenderåret. Hvis man foretager en sammenligning baseret på de officielle halv- og helårsregnskaber, har F.C. København et driftsresultat før transfer og finansiering, som er 43 millioner kroner bedre end samtlige børsnoterede selskaber tilsammen.

Du omtaler klubben som en mindre koncern...

- Vi er en mindre koncern, hvor fodbolden er den centrale aktivitet. Vores forretningsidé er baseret på synergier mellem vore forretningsområder, hvilket på nydansk betyder, at to plus to giver fem. Fodbolden er en slags døråbner for mange af vore andre aktiviteter, og de indtægter, vi genererer ud over fodbolden, bidrager så til, at vi er i stand til at hente en Roy Hodgson, en Ståle Solbakken og en Jacob Laursen til klubben uden at sætte klubben under pres finansielt.

Kritikken udefra omkring underholdning, kommercialisering mv. vil jeg gerne rette en kommentar til: Det er jeg stolt af. Se skemaet over regnskaberne. Vi har den økonomiske frihed, der gør, at vi kan bygge et fodboldhold op. Jeg har klart fra starten kunnet sige, med den kritik, der var: Jamen, vi kan ikke leve af fodbold alene... det er ret interessant, at mange af dem, der i sin tid kritiserede mig for at være i underholdningsbranchen, de prøver nu selv med djævelens vold og magt at komme ind i den. Nu synes de pludselig, at jeg er visionær. De har glemt lidt af, hvad de sagde for to år siden.

Ville du opfordre andre til at drive deres klubber på den måde? Som virksomhed, ikke klubber?

- Det må være op til hver enkelt klub, hvordan de vil drive deres klub/selskab. At sammenligne med os, tror jeg ikke er muligt, men det primære er, at hver enkelt klub må afstemme indtægter og udgifter med hinanden, således at forretningen ikke løber af sporet. Jeg håber imidlertid, at det går dem godt, for vi behøver stærke kolleger for at kunne præsentere danske fodboldtilhængere for et interessant fodboldprodukt. Lige nu synes den strategiske udfordring i de fleste klubber dog at begrænse sig til spørgsmålet om at afstemme udgifter med indtægter.

Tager du det som en personlig triumf, at det er gået sådan...?

- Det kan jeg ikke bruge til noget, jeg tager det afslappet. Det her er et foretagende, som jeg driver med stor interesse og entusiasme. Jeg er ikke 30 år længere og havde jo egentlig trukket mig tilbage. Den, der går i andres fodspor, kommer aldrig foran, men ellers er det ikke op til mig at vurdere, hvilke strategier andre klubber bør følge.

Der har op til flere gange cirkuleret rygter og forlydender om, at FCK ville starte en ishockeyklub eller en håndboldklub. Det har for alvor centreret opmærksomheden omkring klubben. Siden er rygterne blevet manet til jorden for dog blot at blive trukket frem igen. Flemming Østergaard ser det stadig som en spændende ting, der bør arbejdes videre med:

- Det kunne være utrolig interessant - for FCK og fansene - at vi ikke havde de der døde tre måneder, hvor vi næsten ikke ved, hvad vi skal lave på det sportslige område, mens vi har utrolig travlt i alle andre hjørner af koncernen. Det er jo også baggrunden for, at vi overdækker PARKEN - at lave nogle flere aktiviteter. Personligt kan jeg lide al sport, næsten. Jeg er et gennemsnitsmenneske, og jeg tror, sport optager en stor del af hverdagen for mange mennesker. I den travle hverdag, vi har, er sport noget, vi slapper af ved. Der er mange, der kan lide at komme hjem fra en hård arbejdsdag og så sætte sig ned - ikke foran tossekassen, men i ordets bogstaveligste forstand at være fysisk til stede... få en håndbajer, sidde med vennerne og se noget spil. Man kunne forestille sig sportslige aktiviteter i PARKEN, såsom tennis, badminton, håndbold og boksning, idet vi jo kan dele PARKEN op i to haller. Det er kun fantasien, der sætter grænsen. Jeg vil ikke udelukke, at vi vil gå ind på andre idrætsgrene. Det kræver bare faciliteterne. Vi kunne sagtens have startet op ovre i KSF" - Østergaard slår ud med armen i retning af bygningerne skråt overfor - "det kunne vi gøre i morgen, hvis det var. Men med de krav, vi efterhånden har til faciliteter, så vil det være en dårlig start. Jeg ville da heller ikke gå til modeshow i bar røv og polypper.

På generalforsamlingen var der røster fremme - som der også har været tidligere - om at give fanklubben en observationspost i bestyrelsen. Der blev sagt, at bestyrelsen ville tage forslaget til efterretning. Har du nogle kommentarer?

- Ja. Det vil aldrig nogensinde blive aktuelt. For det første skal vi lige finde ud af: Hvad er fanklubben? Er det dem, der er medlemmer af fanklubben, eller er det dem, der støtter F.C. København? Man skal lige huske på, at det her ikke er en klub mere. Det er en stor virksomhed. Fanklubben er noget af det, jeg lægger meget vægt på... dem, der har arbejdet i fanklubben er også klar over, at jeg har taget mange initiativer til, at fanklubben skal vokse. Men fanklubben skal koncentrere sig om fanklubben. De skal selvfølgelig være levende interesseret i alt, hvad der foregår. De skal komme med saglig kritik. Hvis man i fanklubben har nogle aktionærer, og man ønsker at opstille nogen, er man selvfølgelig velkommen til at gøre det. Men der er jo heller ingen sponsor, der har en observationspost... det her er et børsnoteret selskab. Vi tog det til efterretning, men det havde nok været for uddybende at give et svar på selve generalforsamlingen. Fanklubben vil aldrig få en observationspost. Hvad skulle det være for? Dem, der sidder i bestyrelsen, kender deres ansvar. De ved godt, hvordan det skal drives. Vi har heller ikke en observatør i fanklubben.

Der skulle nødig gå for meget Socialdemokrati/fagbevægelse i det...?

- Nej, nej. For at undgå enhver misforståelse: Jeg opfattede det som et positivt signal om interesse, men det er det rene utopi. Jeg er utrolig glad for vore fans - engang imellem er jeg endda bange for, at jeg roser fansene for meget. Der er en gruppe af fans, der blander sig i alt...det har de da også lov til, der er ingen kritik i det, men altså: En fanklub er en fanklub. Koncentrér jer om det; at udvide den, udvikle aktiviteterne dér, vær levende interesseret i, hvad der foregår i virksomheden. Men indimellem, må jeg indrømme, dér tror jeg, kæden ryger af.

Lad os skifte spor engang: Fodboldskolen i Sydafrika. Hvordan går det dernede?

- Niels-Christian er dernede for tredje gang i år. Vi har et samarbejde med Port Elizabeth University dernede og DANIDA om en fodboldskole, hvor 20-22 talentfulde unge får en uddannelse. Roald Poulsen er chef for den... Det er jo kendetegnende for de ting, vi sætter i gang: Ordet management. Vi sætter ikke en skole i gang uden, at vi har den rigtige ledelse. Så den første opgave, vi tog os, Niels-Christian og jeg, vi sagde: Vi kan ikke styre det fra Danmark.

fortsættes s. 28

Hvem ville være den bedste til det her? Der fandt vi frem til Roald Poulsen. Han har været landstræner i Zambia, han elsker Afrika, han har pædagogikken i orden – han er skolelærer. Han er fantastisk til sådan et job. Han var jo også en af ophavsmændene til ideen. Roald selv havde oprindelig ikke tænkt sig at skulle være dernede. Da vi fik ham overbevist om, at vi ikke ville gå ind i det her, uden at han var med, så var det meget enkelt at gå ind i projektet. En af ideerne er selvfølgelig, at vi kan få udbytte af det. At de kan spille for FCK. Og allerede nu er der syv eller otte af dem, der er på det sydafrikanske landshold. De spiller i dag i det, der svarer til 2. division, med fuldvoksne spillere. De er altså kun 15-17 år, og de har ikke tabt en kamp endnu. I første omgang bliver der nok tale om at få en eller to op at spille på vores ynglingehold, således at de kan se, hvad forskellen er ... der er stor forskel. Der er ingen tvivl om – hvis du ser dem stå at jonglere med en bold – at de er kæmpetalenter. Men der er et stykke vej endnu.

Der har været en del snak omkring de trafikale/fysiske forhold omkring PARKEN... du har sagt, at du har noget lobbyarbejde i gang...

– Det er klart, vi hele tiden har været i kontakt med kommunen. Der er ingen tvivl om, at i det øjeblik, vi vælger at få en ny tribune, så vil vi i samme åndedrag få lavet en underjordisk parkeringskælder. Desto flere biler, der kommer, jo sværere bliver det selvfølgelig at parkere. Der er jo det her Metroarbejde, og det arbejder vi også med... i den forbindelse er der noget, der irriterer mig lidt. Vi burde have været tidligere ude, og spørge: Hvorfor ikke udvide Metroen? Det havde jo været naturligt at lægge en station ved Danmarks nationalstadion. Det, vi så i stedet arbejder med, er at få flere til at tage til Svanemøllen og Østerport, og så arrangere noget bustransport derfra.

Der er også debatten om Brumleby. Jeg føler, den er kørt helt af sporet. Et af argumenterne er, at folk tisser. Helt ærligt: Herinde har der aldrig været så få arrangementer. Da jeg spillede fodbold i 60'erne og 70'erne, var der 20-25-30.000 mennesker. Lad være med at komme og fortælle mig, at de ikke tissede dengang. Vi skal da tage hensyn til vore naboer, og vi er da kun interesserede i et godt forhold til dem. Niveauet i den nuværende kritik er imidlertid for lavt. Der tales om utryghed, belejring og tikkende bomber. Herregud. Jeg savner røster, der fremhæver den store livsglæde, PARKEN genererer i nærområdet. Jeg savner fokus på livets lyse sider i stedet for den der dommedagsprofetimentalitet. Jeg kan ikke bruge den til noget. København og Østerbro kan heller ikke bruge den til noget. I øvrigt kan jeg tilføje, at jeg gerne stiller op til borgermøder, men jeg kræver altid, at de ansvarlige politikere er til stede. Jeg må da trække på smilebåndet, når folk klager over, at der bliver urineret i deres haver... det er klart, det er noget svineri, og det skal man lade være med, men faktum er – jeg tillader mig at sige: Der blev urineret mere i de gode gamle dage. Ikke at det er en undskyldning, men man må lige gribe i egen barm: Folk derovre står og sælger pølser og høkerbajere... den trafik vil man jo gerne have, der tjener man lidt sorte penge. Der er ikke et sted i kongeriget Danmark, hvor der bliver gjort så pænt rent efter kampe og arrangementer som herinde. Når der har været aftenarrangementer, må der ikke gøres rent efter 23.00, for så kan folk ikke sove... så hjælper det jo ikke noget, at man står op om morgenen, og brokker sig over, at der ligger to stykker papir... det er sådan en slags useriøs debat, jeg ikke gider deltage i. Der sker flere uroligheder inde på Strøget en lørdag aften, end der er her til et arrangement. Nogle folk glemmer også, at vi lægger en masse indtægter i statskassen i form af skatter, afgifter og moms. Og i forbindelse med afviklingen af Melodi Grand Prix hentes der ekstraordinære indtægter til København for over 100 millioner kroner. Så jeg kan godt se mig selv i øjnene, når jeg gør PARKENS lille "nationalregnskab" op.

Inden for de seneste år er der dukket et nyt begreb op, der går under betegnelsen forlystelsessamfundet. Det giver sig udslag i, at der bygges stadig flere "underholdningstempler". Det er blevet en rigtig god forretning at lave fritidsaktiviteter for folk. I takt med, at tid er blevet en værdifuld ressource, skal den bruges på noget ordentligt. Vi ser i øjeblikket Fisketorvet dukke op, der er planer om biografcentre på Nørrebro og i Lyngby; Ørestaden kommer til at huse et stort center med butikker, cafeer og biografer. Byggeri i dag er koncentreret om at give mennesker oplevelser. I sådan en proces må det være nervepirrende at sidde som direktør for et sted som PARKEN, der ledes med den udtalte intention at være et sted for show og underholdning. For hvad vil konkurrencen betyde, man kunne frygte, at PARKEN vil drukne i havet. Men Østergaard tager det roligt:

– Det, der skal forstås, er, at planerne om et eventuelt stadion mv. i Ørestaden indtil videre er skrinlagt, og at man nok vil tænke sig godt om med hensyn til at bygge, efter at PARKEN er blevet overdækket. Men konkurrence er sundt, så jeg ser da med fortrøstning på fremtiden. Lad os bare få noget konkurrence. Selve overdækningen står færdig 31. marts, ellers bliver det dyrt for entreprenøren. Som jeg har sagt tidligere, så er det jo utrolig spændende, at vi nu får Europas største indendørs, opvarmede arena. Med Melodi Grand Prix får vi en fantastisk eksponering. Hele Europa vil vide, at PARKEN kan overdækkes. Arrangementet er en gigantisk forsmag på, hvad der kan komme i fremtiden. Jeg arbejder på, til næste år ved denne tid, at få en firekantsturnering op at stå. Så København ikke kommer til at lægge død i disse måneder, fodboldmæssigt set. Hvis alt går vel, har vi også planer om at holde et enkelt arrangement før Grand Prix'et, som en slags generalprøve.

Planerne/rygterne om en Euro-liga har spøgt et stykke tid. Direkte adspurgt siger Østergaard:

– EuroLeague er ikke lige om hjørnet, men mit forbandede job er at kigge på det. Jeg vil gerne sige: Vi vil helst spille i Danmark. Men kig på tallene. Jeg er nødt til at forberede mig på, at to eller tre klubber måske går på røven. Det er ikke romantik at drive professionel fodbold i dag. Det er meget muligt, at fansene i klubberne går mere op i at vinde mesterskaber, men jeg finder det uansvarligt, når klubber satser alt på ét bræt for at få kortvarig sportslig succes. Der er alt for mange eksempler på dette i dansk fodbolds historie. Desværre har man tilsyneladende ikke lært af historien. Så vil jeg hellere blive nummer syv og komme ud med et overskud; jeg ved godt, der er nogle fans, der hellere vil have mesterskabet og så køre ad helvede til økonomisk. Men det vil jeg ikke. Jeg prøver at bygge et

hold op, og samtidig sørge for, at økonomien er i orden. Jeg vil da gerne bemærke om min Lyngbytid: Lyngby blev danske mestre i 91-92, men havde et tocifret millionbeløb i underskud, og spillerne forsvandt til højre og venstre. Synes man, det er interessant at blive danske mestre for derefter at gå økonomisk på røven?

Med hensyn til at bygge et hold op... hvordan er fordelingen mellem dig og Niels-Christian Holmstrøm? Har han et budget at arbejde ud fra?

– Niels-Christian Holmstrøm er ansvarlig for den sportslige sektion. Vi arbejder godt og tæt sammen, og der bliver ikke foretaget væsentlige spillerindkøb, uden at vi har talt sammen. Vi har regelmæssige møder, hvor vi bl.a. evaluerer de sportslige præstationer. Vi kigger hele tiden fremad og siger: Hvilke spillere kunne vi godt tænke os, og hvilke spillere har fortsat en fremtid i FCK? Vi ser heldigvis meget ens på fodbold, Niels-Christian og jeg. Vi har en meget afklaret holdning med hensyn til, hvilke spillere vi vil have, og hvor meget vi vil betale for dem. Når budgetterne sættes, kigger vi på truppen, og siger: Hvem skal væk, hvem skal fortsætte, og hvem skal vi have? Vi går ikke ud og melder, at vi har 50 millioner til køb, for så står agenterne der jo. Det er der nogle, der gør, og Gud være med det... men vi gør ikke.

På generalforsamlingen talte Niels-Christian Holmstrøm om en plan B i forbindelse med rygterne om Roy Hodgsons muligheder for at blive landstræner for England. Østergaard vil ikke konkret løfte sløret for denne plan B mere end en forsikring om, at ledelsen altid har en plan i ærmet. Der ligger på et hvilket som helst givet tidspunkt op til flere navne i skrivebordsskuffen, således at man kan træde ind og sikre sig de aktuelle navne, man måtte ønske sig i en given situation. "Der sker ikke noget tilfældigt her i huset", som han siger ...

Omkring initiativet til Stald FCK, siger Østergaard:

– "Jeg kan godt lide initiativet, men det skulle nok være grebet anderledes an i første omgang. Det er helt givet, at vi skal være opmærksomme på brand name. Der går ikke én dag, hvor folk ikke prøver at udnytte vores navn... Jeg vil understrege, at det er et privat initiativ, det er ikke FCK, der står bag. Vi er som virksomhed ikke inden for travsporten, vi er ikke engageret dér. Hvis der er private initiativer, så kigger vi på det... det har vi så gjort i denne forbindelse og sagt OK, det er meget sjovt... jeg har selv tegnet en aktie i det.

Men det er altså privat; det er ikke sådan, at aktionærerne bagefter skal komme og spørge, hvad det nu er for noget. Jeg vil gerne markere det positivt og sige:
Jamen jeg synes også det er sjovt. Og jeg kommer da også ned og kigger på krikken, som jeg nu ejer højre negl af... "

Løbenr. 173

Stald FCK Andelsbevis

Hermed anerkendes det, at:

Flemming Østergaard

ejer 1 stk. ...

Nærværende bevis berettiger således indehaveren til at få ...

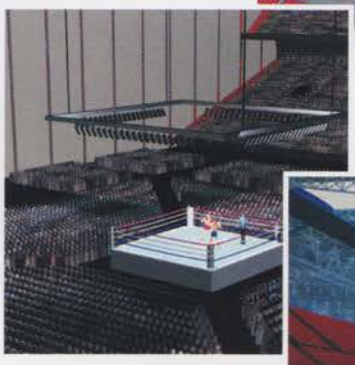
Andelsbevis kan overdrages til nuværende ejere efter forudgående meddelelse til foreningens bestyrelse, hvorefter der vil blive udstedt et nyt andelsbevis til den nye ejer.

Med venlig hilsen
Stald FCK

Steen W. Hansbrugge — Martin Kreinberg

Hvad er 11 meter?

Af Klaus V. Lindemann / Foto: Carl Redhead

Da FCK fik tilkendt et straffespark på Brøndby stadion, var jeg sikker på, at Zuma ville brænde. Jeg håbede - javist - men umiddelbart huskede jeg det som meget lang tid siden, at drengene havde scoret på straffe.

Det var det faktisk også. FCK havde ikke scoret på straffe, siden Carsten Hemmingsen scorede på Gladsaxe Stadion i 2-0 sejren den 30. april på et lidt tyndt dømt straffespark. Siden da havde Christian Lønstrup brændt. Zuma blev så den næste i rækken.

I udekampen mod AB scorede Jacob Laursen så, og jeg fik det spæde håb, at vores faste skytte var fundet. Men der gik som bekendt ikke mere end lidt over fem døgn, før den illusion blev skudt forbi mål.

Kigger man på straffespark gennem de tre sidste kalenderår, er det da også svært ikke at blive deprimeret. FCK har fået tilkendt 25 straffespark og brændt de 13. Dvs. over 50% er brændt!! Det må siges at være en ualmindelig skidt statistik. De 25 straffespark kan ses herunder.

Straffespark 1998-2000

13-04-1998

FCK-Vejle 4-1
Carsten Hemmingsen scorer til 2-1

14-05-1998

FCK-Ikast 3-1
Carsten Hemmingsen sparker midt i målet på målmanden.

27-05-1998

Aarhus Fremad-FCK 2-6
Carsten Vagn Jensen scorer til 2-6

02-08-1998

FCK-Viborg 3-2
Michael Mio Nielsen skyder, Viborgs målmand redder.

09-08-1998

FCK-Herfølge 0-3
Peter Nielsen, Jakup Mikkelsen redder.

30-08-1998

FCK-Brøndby 1-0
Niclas Jensen, Emeka Andersen redder.

17-09-1998

Levski Sofia-FCK 0-2
Bjarne Goldbæk scorer til 0-1

27-09-1998

FCK-Aarhus Fremad.
Bjarne Goldbæk scorer til 1-1

14-03-1999

Brøndby-FCK 3-2
Carsten Hemmingsen scorer til 3-2

16-05-1999

FCK-Silkeborg 2-2
Brian Laudrup scorer til 2-2

23-08-1999

FCK-OB 1-0
Carsten Hemmingsen skyder forbi mål

17-10-1999

Esbjerg-FCK 2-0
Niclas Jensen. Benny Gall redder.

31-10-1999

Lyngby-FCK 0-4
David Nielsen, Per Fahlström redder

09-04-2000

FCK-Esbjerg 3-2
Carsten Hemmingsen scorer til 2-1

12-04-2000

FCK-AB 4-5 efter straffespark
Carsten Hemmingsen scorer til 2-1
Harald Brattbakk brænder
Kim Madsen scorer til 3-2
Donatas Vencevicius skyder til venstre for målet.
David Nielsen scorer til 4-4

30-04-2000

AB-FCK 0-2
Carsten Hemmingsen scorer til 0-1

02-10-2000

Herfølge-FCK 0-2
Christian Lønstrup, Jakup Mikkelsen redder.

08-11-2000

Brøndby-FCK 0-2
Sibusiso Zuma, Kim Drejs redder.

20-11-2000

AB-FCK 2-2
Jacob Laursen scorer til 2-1

26-11-2000

FCK-Haderslev 4-0
Jacob Laursen skyder til venstre for målet

Generelt set er det ellers gået nogenlunde med straffesparkene igennem FCKs historie. Holdet har fået tilkendt 65 straffespark, og der er scoret på 45 af dem. Det giver en udnyttelsesgrad på lidt under 70%.

Før de ovennævnte rædselsår gik det faktisk også rigtig godt. Fra 10. april 1994, hvor Lars Højer Nielsen brændte mod OB til 24. september 1997, hvor Lars Højer brændte i en straffesparkskonkurrence mod IF 32 Glostrup, scorede FCK faktisk på 17 straffespark i træk. Af disse udnyttede Højer selv ti.

På alletiders topscorerliste over københavnske straffesparksskytter topper Lars Højer da også med 20 mål på straffespark. Han topper også lister over dem, der har brændt flest. Herunder kan man se topscorerlisten. På siden til højre er listen over synderne.

Topscorerliste over straffesparksskytter.

20 Lars Højer Nielsen
9 Carsten Hemmingsen
3 Bjarne Goldbæk
2 Per Frandsen
1 Brian Laudrup
1 Carsten Vagn Jensen
1 David Nielsen
1 Henrik Larsen
1 Kim Madsen
1 Martin Johansen
1 Michael Johansen
1 Morten Nielsen
1 Peter Møller
1 Peter Nielsen
1 Jacob Laursen

STRAFFESPARK...

LISTE OVER SPILLERE, DER HAR BRÆNDT FLEST STRAFFESPARK.

4 Lars Højer Nielsen
2 Carsten Hemmingsen
2 Christian Lønstrup
2 Niclas Jensen
1 Bjarne Goldbæk
1 David Nielsen
1 Donatas Vencevicius
1 Harald Brattbakk
1 Henrik Larsen
1 Michael Mio Nielsen
1 Peter Møller
1 Peter Nielsen
1 Sibusiso Zuma
1 Jacob Laursen

FCKs første straffespark nogensinde var den 16. august 1992, hvor Lars Højer Nielsen sikrede FCK sejren ved at score til 2-1 mod B1909. B1909s enlige mål blev i øvrigt scoret af Jacob Svinggaard.

Det første brændte straffespark tog Christian Lønstrup sig af. Det var 18. april 1993 i Aalborg, hvor FCK vandt 1-3. AaBs mål blev scoret på straffespark af Peter Møller. Lars Højer var ikke med i den kamp, da han måtte melde sig syg. I stedet blev en 19-årig Morten Falch udtaget, og han kvitterede ved at score FCKs to første mål.

Hvis man skal konkludere lidt efter denne halvtriste gennemgang, må det være, at der ikke er nogen, der har formået at tage arven op efter Lars Højer. Carsten Hemmingsen var på vej, men er som bekendt ikke i klubben mere. Faktisk er de to eneste spillere, der stadig er i klubben, og som har formået at score på et straffespark i de sidste tre år: Kim Madsen og Jacob Laursen. Ja, Kim og Jacob er faktisk de eneste spillere i den nuværende trup, der har formået at score på straffespark for F.C. København.

Men mon ikke Solbakken burde kunne udnytte disse muligheder, der bare skal scores på? Ellers må Carsten V. Jensen skrives på holdkortet for at kunne skiftes ind, når FCK får straffespark, for han har en udnyttelsesgrad på 100%.

Kilder: Søren Naundrup Jensen, RSSSF og Fusionsnipserne.

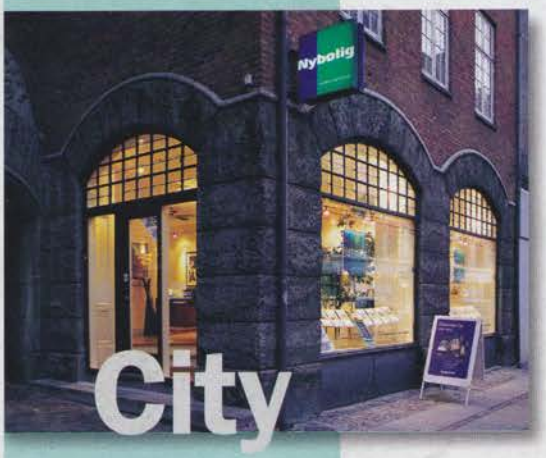
Med storbyens hjerte på rette sted

Hos Nybolig Peter Norvig er vi ikke ude på at blive fast ven af familien i lang tid fremover. Vi ønsker at være din effektive partner, mens du sælger din bolig og koncentrerer os om at gøre det hurtigt og tilfredsstillende.

Kender du prisen på din bolig?

Bed Nybolig Peter Norvig om en realistisk og professionel vurdering af din bolig. Den har du indenfor 48 timer og kan derefter tage stilling til, om du vil sælge eller ej.

Nybolig *Peter Norvig*

❑ *Ordrupvej 55 A*
2920 Charlottenlund
Tlf. 39 63 27 18
Fax 39 63 07 38

❑ *Gl. Kongevej 124*
1850 Frederiksberg C
Tlf. 33 23 25 00
Fax 33 23 25 16

❑ *Ny Østergade 34*
1101 København K
Tlf. 33 32 27 18
Fax 33 32 27 19

❑ *Strandboulevarden 122*
2100 København Ø
Tlf. 39 20 27 18
Fax 39 18 27 19

❑ *Østerbrogade 102*
2100 København Ø
Tlf. 35 43 27 18
Fax 35 38 27 19

Nybolig